HALKIN SESİ

25 Ocak 1977
250 Kuruş
93

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin !

SOSYAL-EMPERYALİSTLER SEYDİŞEHİR'DEN 1 YILDA 500 MİLYON VURDULAR

ALÜMİNYUM SÖMÜRÜSÜ

İSTANBUL

ESKİ BİR GARDİYAN ANLATIYOR

Yoksul halkımızın hapishanelerde uğradığı baskıları ilk önce gardiyan ve daha sonra da mahkum olarak yaşadım. Halen 20 yıla hükümlü bulunmaktayım.

İşbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarının düzeni olan bu düzende halkımız devamlı ezilmekte, horlanmaktadır. Hapishanelerde yatanların hemen hemen hepsi yoksul kimselerdir. Arada bir içeriye düşen zenginlerse rahatlıkla istedikleri yere gidip gelmekte, hapishane onlar için bir otel olmaktadır.

Gardiyanlık yaptığım günlerde yoksul insanların içerde nasıl perişan olduklarını, ölümcül derecede hasta olanların hapishanede nasıl çaresizlik içerisinde çırpındıklarını gördüm. Mahkum olarak yatmakta olduğum şimdiki Toptaşı Cezaevinde hastalıktan iki mahkumun öldüğüne şahit oldum. Hakim sınıflar, hem hasta olanların tedavi olmalarını engelliyor hem de içeriye düşen halk çocuklarını yozlaştırmak için esrar, hap, vb. şeyleri teşvik ediyor. İçeriye düşen mahkumların çoğu esrara, hapa alıştırılarak hem ellerindeki üç-beş kuruş alınıyor ve hem de halkımıza faydalı olamayacak posa yığını haline getiriliyor. Ben de emperyalist işbirlikçisi burjuvazinin ve toprak ağalarının uyuşturucu kültürünün bir parçası olan esrarı kullanıyordum. Bunun sonucunda hapse düştüm. Hapiste devrimci arkadaşların yardımıyla esrar içmenin kime hizmet ettiğini kavradım. Kurtuluşun kendimizi uyuşturup avutarak değil, halkımızın mücadele ettiği Milli Demokratik Devrimle olacağını kavradım. Uzun bir müddetten beri devrimle halkımızın kurtulacağını, zulmün, işkencenin, hapishanedeki insanın çürütülmesinin önleneceğini rahatlıkla görebilmekteyim.

Bizim gibi yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerde hapishaneler ortaçağ zindanlarından farksızdır. Biz mahkumların özgürlüğümüze kavuşabilmemiz, halkımızın iki süper devlete, faşistlere ve revizyonistlere karşı vereceği kararlı mücadelenin sonucu olacaktır. Milli bağımsızlık yolunda seferber edilecek geniş halk yığınları, hapishanedeki mahkumların serbest bırakılmasında da etkili olacaktır.

GENEL AFFI HALKIMIZIN MÜCADELESİ SAĞLAYACAKTIR.

YIKILSIN ZİNDANLAR, MAHKUMLARA ÖZGÜRLÜK!

Toptaşı Cezaevinde
20 Seneye Hükümlü
Cemil Kılınç

ESKİŞEHİR

TEPEBAŞI HALK DERNEĞİNİN KAPATILMASI PROTESTO EDİLDİ

Üyesi bulunduğumuz Tepebaşı Halk Derneği 3 Ocak 1977 günü stenli polislerce basılmış ve dernekte bulunan Halkın Sesi dergilerine el konmuş, duvardaki İYDGD ve TMGT'nin Filistin halkıyla ilgili afişleri sökülüp alınmıştır. 6 Ocak günü ise derneğimiz valilik tarafından bir ay süreyle gerekçesiz olarak kapatılmıştır.

Yine aynı şekilde devrimcilerin yönetimde bulunduğu Ertuğrul Gazi Koruma Derneği, Devrimci Liseliler Derneği ve Dev-Lis de valilikçe kapatılmıştır.

Bütün bu baskıların bizi yıldıramayacağını faşistlere haykırıyoruz.

Yıkılsın Milli Bağımsızlığın düşmanı MC!

Rusya ile işbirliği anlaşmasına hayır!

VAN

DEPREM FELAKETZEDELERİNİN BASINA VE KAMUOYUNA AÇIKLAMASIDIR

Şimdi, hane başına 1200 lira aylıktan başka hiç bir şey vermiyorlar. Bazen köylülerden, bazen de devrimcilerden ve talebelerden yardım geliyor.

Biz 15 aileyiz, yattığımız evler yıkık, yatamıyoruz. Yakacağımız yok. Giyeceğimiz yok. Aylık paraları yaralarımızı sarmıyor. Bize iş vereceklerini söylediler. Şimdi diyorlar ki; "Gidin pamuk ve zeytinde" çalışın.

Yağmurlar yağdığında, işe gidemiyoruz. Gitsek de zaten bir gün çalışıp 5 gün boş geziyoruz. Pamukta kilo hesabı çalışıyoruz. Fakat günde birkaç kilo pamuğu ancak toparlıyoruz. Günde 15-28 liradan fazla elimize geçmiyor. Zeytinde ise bize zaten iş vermiyorlar.

Biz Van'dan gelen felaketzedeler olarak, İzmir'i istedik. Bizi getirdiler, Bayındır'ın Fırınlı köyüne verdiler. Bu köy 20 yıl evvel köylüler tarafından terkedilmiş.

Bizi buraya getirdiklerinde, "temiz ev" vereceklerini, yakacak, giyeceklerimizi, her şeyimizi temin edeceklerini söylediler.

Türkiye emekçileri ve bütün dünyadan toplanan milyonlarca parayı deprem felaketzedelerine vermediler. Bu paralar MC iktidarının beslemelerine, tafecilere, soygunculara ve parababalarına gitti. Onların cebine indi. Bugünkü faşist iktidar halktan toplanan paraları, yardımları, kendi koltuklarını sağlamlaştırmak için bu paraları kendi adamlarına verdiler. Bu yardımlar hükümetin oylarını arttırmaya yaradı.

Biz Van'dan, bu soygundan, tefeciden, depremden kaçarken ikinci bir depreme, yani Ege'nin, Bayındır'ın toprak ağalarına yakalandık. Bizi bunlara teslim ettiler. Evimizden her gün bir hasta çıkıyor. Bunlarla ilgilenen yok. Biz yine halkımızın yardımına güveniyoruz. Faşist MC'den bir şey beklemiyoruz. Bir de bizim eşyalarımızı Van'dan buraya taşımak için bizim adımıza arabalara yüzbinlerle para verdiler. Bu paralar bize verilseydi orada başımızın çaresine bakardık.

75 deprem felaketzedesi
adına Ali DEMİR

ANKARA

PTT EMEKÇİLERİNİN MÜCADALESİ

Kamu İktisadi Teşekkülleri kuruluş yasasının 30'uncu maddesi gereğince bu kuruluşlarda çalışanlara verilmesi gereken ek ikramiyeler MC iktidarınca PTT, Ziraat Bankası, Devlet Demir Yolları gibi kuruluşlarda çalışan personele verilmedi.

PTT emekçilerinin devrimci örgütü TÜM PTT-DER üye ve yöneticileri PTT'de çalışanların bu acil talebine sahip çıktılar. 12 Ocak 1977 günü arkadaşımız Halim Yurdakul Ankara Telefon Başmüdürlüğü yemekhanesinde yaptığı konuşma ile, MC iktidarının bu tutumunu açıkladı. Bunun üzerine yüzlerce memur bu durumu protesto etmek için yemek boykotu kararı aldı. Bu haklı direniş hemen uygulandı. Bir saat sonra ise Halim Yurdakul'un PTT Genel Müdürlüğü müfettişlerince ifadesi alındı.

13 Ocak 1977 günü yemek boykotu Maltepe Posta Müdürlüğünde, Bahçelievler ve Kurtuluş şantiyelerinde, Karanfil Sokaktaki PTT yemekhanesinde ve Ankara Telefon Başmüdürlüğü yemekhanesinde başladı. Boykota katılan yüzlerce memur Ulus'taki Ankara Telefon Başmüdürlüğü'nün yemekhanesinde toplandı. Aynı gün Genel Müdürlük yemekhanesinde de yüzlerce memur yemeğe gitmediler.

Ulus'ta yapılan toplantı basının ve halkımızın desteğini kazandı. TÜM PTT-DER yöneticileri yaptıkları konuşmalarda MC iktidarını teşhir ettiler. TÜM PTT-DER Genel Başkanı M.Nuri Haşar işçi-memur ayırımına karşı çıkarak, tüm çalışanların sendika hakkı için mücadele edeceğini açıkladı, Yemekhane önünde toplanan yüzlerce PTT'li "SENDİKA HAKKIMIZ, SÖKE SÖKE ALIRIZ", "TEMETTÜ HAKKIMIZ, SÖKE SÖKE ALIRIZ" diye haykırdı.

14 Ocak günü yemek boykotu başarılı bir şekilde PTT'nin tüm Ankara'daki işyerlerinde sürdürüldü. O sabah tüm işyerlerinde dağıtılan TÜM PTT-DER BÜLTENİ boykotun haklı nedenlerini PTT çalışanlarına duyurdu.

Saat 12'ye doğru dağıtıcı, tesisatçı, işçi-memur bine yakın PTT emekçisi PTT Genel Müdürlüğü'nün önünde toplandı. Diğer işyerlerinden gelenler Genel Müdürlük'te yemek boykotuna katılanlarla birleşti. Genel Müdürlüğün önü başarılı bir kitle gösterisine sahne oldu.

PTT çalışanlarının haklı taleplerinin dile getirildiği toplantı polis tarafından dağıtılmak istendi. Bu arada TÜM PTT-DER Genel Başkanı M. Nuri Haşar, Genel Sayman Şinasi Öner ve topluluğa seslenen TÜM PTT-DER üyelerinden Yılmaz Çepoğlu ve Hikmet Ülger polisler tarafından gözaltına alındı. PTT çalışanları polisin kanunsuzluğunu protesto ettiler.

Yine aynı gün saat 15.00'de PTT dağıtıcıları ve tesisatçıları Ulaştırma Bakanlığı'nın önüne giderek bakanı protesto ettiler ve istifaya çağırdılar. Polis yürüyüşü dağıtmak için tekrar saldırdı.

Boykot 17 Ocak 1977 günü de aynı işyerlerinde başarıyla sürdürüldü ve PTT çalışanlarının ekonomik, demokratik hakları için daha bir dizi etkili eylem biçimleri konulmak üzere sona erdirildi.

Yemek boykotumuzun bittiği şu günlerde bu mücadele içersinde yerini alan birçok arkadaşımız hakkında soruşturma açıldı. Birçok arkadaşımız emniyete taşınarak tehditler yoluyla bu mücadelemiz bastırılmak istendi. Faşistlerin bu baskı ve tehdit kampanyalarının yanı sıra revizyonistler de sus-pus olmuş mücadeleyi dışardan seyrediyorlardı.

Ancak biz, PTT'liler mücadelemizde ne faşistlerin tehditlerinden ne revizyonist engellemelerden yılmayacağız. Bizler mücadelemizde tüm yurtsever PTT'lilere güveneceğiz. Bu mücadelemizin halkımızın mücadelesinden ayrı görmeyen bizler, halkımızın bağımsızlık, demokrasi ve savaşa karşı hazırlık mücadelesinin yanında daha kararlı bir şekilde yer alacağız.

PTT'li Devrimciler

HALKIN SESİ / HAFTALIK SİYASİ DERGİ / SAHİBİ: HÜSEYİN KARANLIK / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: LEYLA CÜMBÜŞ / YÖNETİM YERİ: Yeniçeriler Cad. Çağlar Han. 45/2, Çemberlitaş-İSTANBUL / YAZIŞMA ve ABONE ADRESİ: P.K. 1103 Karaköy-İSTANBUL / BASKI: DAİLY NEWS WEB OFSET / ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 125 TL., altı aylık 65 TL. Yurt dışı yıllık 200 TL., altı aylık 100 TL. İLAN ŞARTLARI: Santimi 30 TL. / YAYIN İLANLARI: 200 TL. / GENEL DAĞITIM: TÜR-DA. / ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ /

AP-CHP koalisyonu üzerine

Son haftalarda ülkemiz siyasi hayatında bazı yeni gelişmeler görülmektedir. Göze çarpan olguları kısaca özetleyelim.

Amerika ile sarsılan ilişkilere ve silah ambargosuna kısa dönemde bir çözüm bulunması hakim sınıfların gündeminde duran önemli bir meseledir.

Kıbrıs meselesini toprak tavizi ve diğer tavizlerle halletme planı güncellik kazanmıştır.

Yunanistan'la ilişkileri iç muhalefetle karşılaşmadan çözmek için yeni yollar aranmaktadır.

Ülke içindeki "kargaşalık", hakim sınıfları rahatsız kılmakta ve yeni çözüm yolları aramaya itmektedir.

Sanayicilerin ekonomik bunalımdan duydukları huzursuzluk artmakta, bu çevreler bunalımın seçim ekonomisiyle daha da şiddetlendirilmemesini talep etmektedirler.

MC iktidarı ve özellikle Türkeş, halkın mücadelesi ve demokratik kamuoyunun tepkileri sonucu iyice tecrit olmuştur. Ayrıca Batı Avrupa hükümetleri, MHP'ye karşı bir kampanya sürdürmektedirler.

Büyük burjuvazinin okları MSP üzerindedir. AET çevreleri, MSP'yi hedef alan şiddetli eleştirilere girişmişlerdir.

Demirel elde ettiği siyasi imkanlar bakımından bugün doruk noktadadır. Önümüzdeki aylarda zamanın Demirel aleyhine işleyeceği görülmektedir.

Dergimizin 6 Ocak 1976 tarihli 38 inci sayısında belirttiğimiz, Ecevit'e bağlanan umudun 1975 ortalarından itibaren düşüşü, bugün daha açık seçik görülmektedir. Son CHP Büyük Kongresi bu gerçeği ispatlamaktadır.

Lockheed rüşvet olayı, ordu, CHP ve AP'nin yönetici çevrelerini gittikçe daha fazla endişelendirmektedir.

Önümüzdeki aylarda önem kazanacak olan bir mesele Sancar'ın Genel Kurmay Başkanlığının uzatılmasıdır. MSP'nin bu girişime karşı çıkmasıyla, MC içindeki çelişmelere bir yenisi daha eklenmiştir.

Bütün bu gelişmelerin bir sonucu olarak, özellikle ordunun üst kademeleri yeni bir hükümetin kurulması için çabalarını yoğunlaştırmaktadırlar. Bu çabalar Türkeş'in hükümetten indirilmesini, MSP'nin iktidar dışı bırakılmasını ve erken seçime gidecek bir AP-CHP koalisyonunun kurulmasını hedef almaktadır. Bu yöndeki eğilimler, CHP ve AP yönetimlerinde de ağırlık kazanmaya başlamıştır.

Halkın hiç bir temel meselesine çözüm getirmeyecek olan bir AP-CHP koalisyonunu desteklemiyoruz. Değinmek istediğimiz bir nokta ise, Türkeş'in hükümetten indirilmesinin halkın mücadelesinin bir kazancı olduğudur. Nitekim Türkeş, bütün teşkilatına dağıttığı bir genelgede seçimlere kadar iktidarda kalmalarının kendileri için büyük bir önem taşıdığını belirtmiştir.

MC'nin dağılması ve Türkeş'in hükümet dışı kalması, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi önündeki bir engelin zayıflaması anlamına gelmekte dir.

HALKIN SESİ

Bireysel terörizm halka ve devrime zarar veriyor

Son zamanlarda Sanayi Odalarına ve bazı bankalara karşı birtakım şiddet eylemlerine girişildiği görülüyor. Devrimcilik adına yapılan bu eylemlerle kitlelere hedef gösterildiği öne sürülmektedir.

Kitlelere göstereceğimiz hedefler, sanayi odalarının ve bankaların camları ve duvarları mıdır? Halk üzerindeki baskı ve zulmün kaynağı siyasi iktidarın hakim sınıfların elinde bulunmasıdır. Bizim kitlelere göstermemiz gereken gerçek, sanayi odalarının ve bankaların siyasi iktidarıdır. Kitlelere, emperyalistlerin ve hakim sınıfların iktisadi kurumlarının camını değil iktidarını kırarak kurtuluşa ulaşılabileceğini kavratmalıyız. "Katil sermaye" ve "katil oligarşi" anlayışından hareket eden bireysel terörizm ise bunun tam tersini yapmakta, iktidar mücadelesini reddetmekte ve kitlelerin önünü karartmaktadır.

Yapılan eylemler kitlelerin hangi talep ve ihtiyaçlarına cevap vermektedir? Sağa sola bomba atmanın ve şu veya bu binayı kurşun yağmuruna tutmanın, işçilerin, köylülerin ve gençlerin uğrunda mücadeleye atıldıkları taleplerle ilgisi yoktur. Yapanların bile göğüslerini gere gere savunamadıkları ve gizli kalmasına çalıştıkları eylemlerin arkasından gitmesi halktan nasıl istenebilir? Terörist eylemleri iyi niyetle savunmaya çalışan bazı demokrat yazarlar bile bunların polis tertibi olduğunu söylemekten başka bir savunma yolu bulamamaktadırlar. Terörist eylemlerin temelinde basit bir öcalma ve zarar verme anlayışından başka bir şey yoktur. Esasen halk da bu eylemleri adi gangsterlik ve cinayet olaylarından ayırdedememektedir.

Kitleleri kazanacak ve seferber edecek biricik eylemin gene kitlelerin eylemi olduğunu artık öğrenmeliyiz. Bireysel terörist eylemler, kitleleri seferber etmek bir yana kitle mücadelesinin söndürülmesine hizmet etmekte, halk kitlelerinin devrimden soğumasına yol açmaktadır. Oysa Lenin'in de dediği gibi, emekçi halk olmadan bütün bombalar güçsüzdür.

Cam kırarak, bina taşlayarak hakim sınıflara zarar verdiklerini sananlar çok yanılmaktadırlar. Bugün yapılanlara halkın değil polisin sevindiği gerçeği üzerinde herkes düşünmelidir. Terörist eylemler MC iktidarına "huzur koruyucusu" pozunda ortaya çıkma ve devrimcileri tecrit etme olanağı vermektedir. Meselenin maddi zararlar vermek değil iktidar meselesi olduğunu böyle eylemlere girişenler anlamasa bile hakim sınıflar çok iyi bilmektedirler.

MC iktidarı bütün ülke çapında tecrit olmuştur, halk faşistlerden nefret etmektedir. MC iktidarının nefeslenmesine olanak veren terörist eylemler kesin olarak terkedilmelidir. Bunun halka ve devrime en küçük bir yararı yoktur.

Kıralım revizyonist zinciri SENDİKALAR İŞÇİNİN

Maden-İş yöneticileri "Dayanışma fonu" sahtekarlığının hesabını soran iki işçiyi işten attılar

DİSK'in ve Maden-İş'in başındaki revizyonistler bir süre önce "dayanışma fonu" adı altında işçilerden para toplamaya başlamışlardı. DİSK in başına çöreklenmiş olan Türkler-Meriç-Ertürk kliği hem işçilerin DGM'ye karşı mücadelesini "Genel Yas" yaygarasıyla bastırmaya çalışmışlar, hem de mücadeleci işçileri işten attırmışlardır. Alibeyköy'deki Elektrometal fabrikası işçilerinden Rıza Şentürk ve Mehmet, DGM'ye karşı mücadelenin bastırılmasından sonra ortaya atılan "dayanışma fonu"nun işçiler üzerinde yeni bir soygun olduğunu söyleyerek Maden-İş'in işçilerden aidata ek olarak topladıkları 6'şar liranın hesabını sormuşlardır. Bunun üzerine Maden-İş'in revizyonist yöneticileri iki işçiyi işten attırmışlardır. Rıza Şentürk 14. Bölgedeki sendika ağalarının ihanetlerini ortaya koymuş ve dergimize şu açıklamayı yapmıştır:

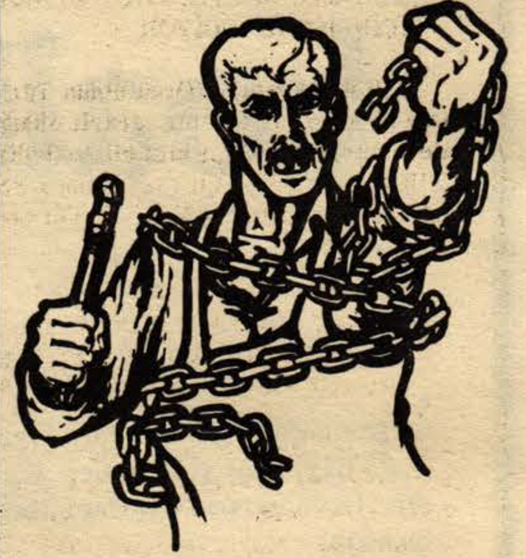
"DİSK yöneticilerinin tepeden inme hareketlerine karşı çıkalım. Bölücülüğe karşı çıkalım. DİSK "Dünya İşçileri Birleşiniz" sloganını kabul ettiğini söylüyor. Bıraka - lım dünyayı, buradaki işçileri bölen kendileri oluyor. Mehmet Ertürk fabrika yandığında işçilere "şimdi çıkışınızı alın, sonra sizi işe aldırırız" diyerek işçileri bölmüştür. Onların sonradan işçileri işe aldıracakları lafı ise bir sahtekarlıktır. Uğurgül işçilerinin mücadelesini engelleyen yine onlardır. Onlar makas, işçi kağıt, kesip duruyorlar. Şimdi 'dayanışma fonu'ndan bahsederek işçiyi düşünürmüş gibi gözükmeye çalışıyorlar. Oysa DGM'ye karşı direnen işçileri patronlarla işbirliği yaparak işten attıranlar da onlardır."

Maden-İş'deki ağalar 40 BEKO işçisini işten attırmaya çalışıyor

Bir süre önce 750 işçinin çalıştığı BEKO fabrikası yandı. Fabrika yeniden üretime geçinceye kadar işçiler çıkışlarını almama kararını aldılar. DİSK içinde sosyal-emperyalizmin ajanlığını yapan Mehmet Ertürk işyerine gelerek işçilere çıkışlarını almaları için baskı yaptı. "Sizi daha sonra işe alırız" diyerek işçilerin bir kısmına zorla çıkışlarını aldırdı. Fabrika Büyükçekmece'deki yeni yerinde üretime başlayınca 450 işçi işe alınmadı. Çıkışlarını almayan 40 kadar işçi ise Maden-İş'in revizyonist yöneticileri tarafından "Maocu" oldukları gerekçesiyle işe alınmadılar. Patron da bu işçilere fabrikaya girmekte israr etmemeleri için tazminatlarının 2-3 misli para teklif etmektedir.

Dergimize mektup yazan BEKO işçileri fabrikadaki revizyonist baskıları şöyle anlatıyorlar:

"Fabrikada 3000 kişi çalışacak kadar iş var. Fakat devrimci işçilerin girmemesi için patron şimdilik yeni işçi almıyor. Revizyonistlerin devrimci ve yurtsever işçiler üzerindeki baskılarından yararlanan faşist Cevher-İş sendikası da fabrika içindeki faaliyetlerini arttırdı. Fabrikadaki baştemsilci Fatmagül Durmuş aynı zamanda İKD üyesi tam bir sendika ağası. İşçiler sosyal haklarını almak için talepte bulunduklarında bu kadın 'fazla kafa tutmayın' diyor. Temsilcilik seminerlerine özellikle 17-18 yaşlarındaki genç arkadaşları gönderiyor. Diğer işçilerin uyanık davranıp kendilerine karşı çıkmalarından korkuyorlar. Genç işçileri ise aldatabileceklerini ve kendilerine hizmet edecek şekilde yetiştirebileceklerini sanıyorlar. Toplantı olduğu zaman vakit doluncaya kadar kendisi konuşur, "Söz isteyen var mı?" dediğinde ise toplantı bitmiş olur. Biz işçiler olarak revizyonist sendika ağalarından nefret ediyoruz."

Patron beni o dönemde atamazdı. Çünkü Devlet Su İşlerine yılbaşında teslim etmesi gereken 75 tane damper vardı. Diğer kapalı kasa ve trayderler hariç işverenin o dönemde bir saatlik bir direnişe dahi tahammülü yoktu. İhaleyle almış olduğu işleri zamanında teslim etmezse tazminat ödemek zorunda kalacaktı.

Dergide bir de bana ajan diye saldırıyorlar. Evet ülkemizde ajanlar vardır. Ve bunlar Amerikan ajanları ve yurdumuza gözlerini dikmiş olan, yurdumuzu ve halkımızı kendi pençeleri altına almaya çalışan Rusya'nın ajanlarıdırlar. Bu ajanlar Mehmet Ertürk ve Hikmet Aslan gibileridir. Bugün Rusya'ya karşı çıkmadan ne devrimcilik ne de yurtseverlik olur.

Revizyonistler Perşembe günü öğleden sonra yapılan direnişe saldırıyorlar. Çünkü bu direniş Rus uşaklarını açığa çıkarmıştır. Bu direnişte işçiler dostlarını ve düşmanlarını daha iyi görmüşlerdir. Onların yalan ve sahtekarlıkları gerçekleri ne örtbas edebilir ne de onları yıkılmaktan kurtaracaktır.

REVİZYONİST HİKMET ASLAN TARAFINDAN İŞTEN ATTIRILAN TEMSİLCİ YILDIR AKGÜL:

Boronkay işçileri revizyonist yalanlara gereken cevabı verecek

1 Ocak tarihli Maden-İş dergisinde Boronkay işçileri imzalı "Gošistlere Bir Ders Daha Verildi" başlıklı bir yazı yayınlandı. Bu yazıyı Rus uşağı Hikmet Aslan'ın tesiri altında olan Yıldırım ve Abbas Üstün'ün yazdığını öğrendim. Onlar bana ne kadar patron adamı diye saldırırlarsa saldırsınlar, Boronkay işçileri beni çok iyi bilir. Maden-İş dergisindeki yazıda "birkaç defa ihtar almasına rağmen" deniliyor. Dünyanın neresinde görülmüştür, patronun kendi adamlarına ihtar verdiği?

Olay günü direnelim diyerek temsilcileri zorlayan birçok arkadaşa bunlar "şimdi sözleşme zamanı, sendikanın görüşlerini alalım" dediler. Rus uşağı Hikmet Aslan'ın, onun tesirindeki beş kişinin ve patronun birkaç adamının "çalışın" diye baskı yapmasına rağmen işçiler, perşembe günü öğleden akşama kadar direniş yaptılar.

Onlar işten atılma konusunda, "13'üncü maddenin açık" olduğunu söylüyorlar ve bu konuda da patronla mücadele edildiğini iddia ediyorlar. Böylece işçileri yatıştırmaya kalktılar.

İşgalden sonra işverenle protokol imzalayan 10 kişinin içinde ben de vardım. Anlaşmanın birinci maddesi şöyledir: "İşveren direniş sebebiyle 17'nci maddeye tabi tutarak kimseyi atmayacaktır" Bu anlaşma sadece işgal müddetini kapsıyordu. Onların "13'üncü madde açık" demeleri patronun yaptığı haksızlığı örtbas etmekten başka bir şey değildir.

Revizyonist sendika ağalarının Demirdöküm nakliyat işçilerine ihaneti

İstanbul Demirdöküm fabrikasında nakliyatçı olarak çalışan 65 işçi DİSK'e bağlı Nakliyat-İş sendikasına üye oldukları için işten atıldılar. Bu olay üzerine nakliyat işçileri direnişe geçtiler. Patron işçilerin direnişini bastırabilmek için fabrikaya polis çağırdı. 15 işçi polis tarafından götürülerek iki gün gözaltında tutuldu. Demirdöküm nakliyat işçileri mücadelelerini polis kordonu altında sürdürerek direndiler.

Maden-İş'in revizyonist yöneticileri, nakliyat işçilerinin fabrikanın diğer işçileriyle birleşmesini önlemek için ellerinden geleni yaptılar. Onlar Demirdöküm işçilerine "Bizim daha önemli işlerimiz, toplu sözleşmemiz var, onlar ekmeğinizle oynamasın!" diyerek, direnen işçileri binlerce Demirdöküm işçisinin desteğinden mahrum bırakmaya çalıştılar. Maden-İş'in revizyonist yöneticilerinin tehditlerinden dolayı Demirdöküm işçileri direnişe yerine gitmeye çekinmektedirler.

Maden-İş yöneticileri ayrıca direnişi kırabilmek için, direnen işçiler arasında da bölücülük yapmaya çalıştılar. Direnişteki 65 nakliyat işçisinden 35'ine "sizleri kadrolu yapabiliriz" diyerek işçilerin birliğini bölmek istediler.

Demirdöküm'ün nakliyat işçiler Maden-İş' in revizyonist sendikacılarının yüzünü yaşadıkları bir çok olayla görmüşlerdir. İşçiler Maden-İş'in revizyonist yöneticilerinin direnişi kırmak için koydukları bütün engelleri aşarak sendika haklarını alabilmek için mücadelelerini sürdürüyorlar.

Önyargıları yıkalım

● MSP FİLİSTİN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ'NE TÜRKİYE'DE BÜRO AÇMA İMKANI VERİLMESİ İÇİN ISRAR EDİYOR

Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Türkiye'de büro açması konusunda MSP'nin ısrarlı olduğu, AP'nin bu talebe karşı direndiği bildirilmektedir. Öte yandan AP'li Dışişleri Bakanı Çağlayangil FKÖ'nün Türkiye de büro açması konusunun yakında ele alınacağını söylemiştir.

● MACAR DIŞİŞLERİ BAKANI TÜRKİYE'NİN RUSYA İLE SALDIRMAZLIK PAKTI İMZALAMASINI ÖNERDİ

Macaristan Dışişleri Bakanı'nın Türkiye'yi ziyareti sırasında Dışişleri Bakanı Çağlayangil'le ekonomik konular yanında siyasi konuları da görüştüğü açıklanmıştır. Macar Dışişleri Bakanı Macaristan'ın Türkiye ile Rusya arasında bir saldırmazlık paktı imzalanmasından memnun kalacağını belirtmiştir.

● YANKI DERGİSİ, SANCAR'IN MHP'NİN BAZI GİRİŞİMLERİNE ENGEL OLDUĞUNU ÖNE SÜRDÜ

Haftalık Yankı dergisi, Genel Kurmay Başkanı Semih Sancar'dan alınmış uzun bir özel demecin bulunduğu son sayısında, Sancar'ın geçen seneki tayin ve terfiler sırasında MHP'lilerin bazı girişimlerini engellediğini belirtti. Yankı, Sancar'ın bu tutumunu daha sonra da sürdürdüğünü ve sürdüreceğini iddia etti.

● BİR YUNAN GAZETESİ ABD'NİN SEÇİMLERDE DEMİREL'İ DESTEKLEYECEĞİNİ YAZDI

Yunan gazetesi "To Vima", Amerika'nın Ankara Büyükelçisine ait olduğunu söylediği bir rapora dayanarak, ABD'nin 1977 seçimlerinde Demirel'i destekleyeceğini yazdı. Aynı gazeteye göre, Türkiye'deki Amerikalı gözlemciler MC hükümetinin Mart ayına kadar dayanabileceğini söylüyorlar.

● HÜRRİYET GAZETESİNİN KÜRT ÇOCUKLARININ ZORLA TÜRKLEŞTİRİLDİĞİ İLE İLGİLİ HABERİ

Hürriyet gazetesi 17 Ocak tarihli nüshasında Bir Günün Hikayesi sütununda deprem bölgesi Diyadin'den Erzurum'a getirilen okul çağındaki çocuklar konusunda bir haber yer aldı. Hürriyet gazetesi Diyadinli çocukların tek kelime Türkçe bilmediklerini, bunun için derste tercüman kullanıldığını yazıyordu. Gazete Kürtlerin kendi anadilleriyle demokratik bir eğitim görmeleri sorununa değinmiyordu.

● KIBRIS'A MUDAHALE SİYASETİNİN UĞRADIĞI İFLASIN YENİ KANITI

Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komisyonu, Kıbrıs konusunda hazırladığı raporda müdahaleden sonra Türk birliklerinin Kıbrıs'ta yaptıkları ~~baskınları~~ teşhir etti. Böylece CHP-MSP hükümetinden beri süregelen Kıbrıs'a müdahale siyasetinin iflası bir daha kanıtlandı.

● DEVLET İSTATİSTİK ENSTİTÜSÜ TÜRKİYE'DE 2 MİLYONU AŞKIN YURTTAŞIN ÇADIR YA DA MAĞARADA OTURDUĞUNU AÇIKLADI

Devlet İstatistik Enstitüsü'nün açıkladığı bilgilere göre, Türkiye'de 2 milyon 261 bin 949 kişi mağara ve çadırda yaşamaktadır. Bu, ülke nüfusunun yirmide birinin üstünde bir orandır. Milli demokratik devrimi ve toprak ~~değrimini~~ inkar etmek için Türkiye'nin kapitalist olduğunu iddia eden revizyonist tezler, kısıtlı istatistik bilgileriyle dahi ~~gürültül~~ mektedir.

SAHTE TKP'Yİ YENİ ÇARLAR BESLEYİP BÜYÜTÜYOR

Sahte TKP kendini anlatıyor

Yeni Çarlar MC'ye verdikleri kredileri revizyonist İ. Bilen kliğinin, varlığını ve gelişmesini garantiye almak için de kullanıyorlar. Bunu biz zat sahte TKP'nin yayınlarından öğrenelim :

"Türkiye geri kalmış, kapitalist bir ülke olduğundan bu bunalım, politik, ekonomik, sosyal depremlere dönüşüyor. Sovyetler Birliği'nin halkımıza yardımları Türkiye'yi bu krizli kısır döngüden çıkması için olanaklar veriyor. ...Bunalımlar, iç çelişkiler, onları da /MC'yi/ Sovyetler Birliği'nin yardımlarını bir ölçüde kabule zorluyor. Bu yardımlar .... işçi sınıfını, anti- emperyalist, demokratik hareketi güçlendiriyor." (Alman Revizyonist Partisinin Bonn Kongresine katılan sahte TKP delegasyonu adına Köln mitinginde yapılan konuşma, Yeniçağ dergisi, sayı 3 (141), Mart 1976 sayfa 277)

"Bu utku ve başarıların içinde, SBKP'nin, Sovyet hükümetinin ardıcıl barış, uluslararası güvenliği güçlendirme politikası çok önemli yer tutuyor.... komünist hareketinin güçlenmesi buradan kaynaklanıyor....TKP, Türk-Sovyet ilişkilerinin geliştirilmesi, iki komşu devlet arasında saldırmazlık antlaşması bağlanması savaşımını sürdüregelmiştir. "

(Sahte TKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri İ. Bilen'in Sovyetler Birliği Revizyonist Partisi'nin 25. Kongresinde yaptığı konuşma, Yeniçağ, sayı 3 (141), Mart 1976, s.273-274)

"Sosyalist ülkelerle, en başta komşumuz Sovyetler Birliği ile yakın, politik, ekonomik ve kültürel bağların kurulması Türkiye'de anti-sovyetizmin geriletilmesi,.. demokratik akımların gelişmesine yardımcı olmaktadır." (İ. Bilen'in Avrupa revizyonist partilerinin 29-30 Haziran'da Berlin'de düzenledikleri konferansta yaptığı konuşma, Atılım, sayı 8, Ağustos 1976, s. 8)

"Komünist partilerinin övdevi ... tükenmez güç kaynağı olan Sovyetler Birliği'ni ... canla başla savunmaktır. Maoculuğa, Pekin yöneticilerine karşı savaş.

"Partimiz TKP, Türk-Sovyet ilişkilerinin halkımızın vazgeçilmez istem ve isteklerine göre düzenlenmesi için var gücüyle bundan sonra da savaşacaktır." (Sovyet Revizyonist Partisi'nin 25. Kongresi üzerine sahte TKP Politbürosunun kararı, Atılım, sayı 5 Mayıs 1976 s. 1-2)

Rus sosyal-emperyalistlerinin ülkemiz üzerindeki nüfuzunun artmasıyla güç kazanan beşinci kola karşı tüm yurtseverler uyanık olmalı ve mücadeleyi yükseltmeli - dirler.

İZMİR'DE MİTİNG

Toprak-İş Sendikası, Yurtsever Sanatçılar Birliği, Şirinyer Halk Dayanışma Derneği ve Tire Halk Birliği tarafından düzenlenen yürüyüş ve miting 15 Ocak 1977 Cumartesi günü İzmir'de yapıldı. Mitingde iki süper devlet ve faşizm protesto edildi. Yürüyüş boyunca, "YIKILSIN MC", "İŞ TOPRAK HÜRRİYET FAŞİZME NİHAYET", "GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ, ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ", " FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULSUN", "RUSYA İLE ANLAŞMAYA HAYIR", "KÜRTLER TÜRKLER BİR OLSUN, AMERİKA RUSYA KAHROLSUN", "NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ TÜRKİYE", " HALKIN SESİ SUSTURULAMAZ", "KEMAL DOĞAN'A ÖZGÜRLÜK" sloganları atıldı ve pankartları taşındı.

Yürüyüşten sonra Cumhuriyet alanında yapılan mitinge "Başkan Mao" ile diğer devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra başladı.

Mitingi düzenleyen kuruluşlar, analar, Aydınlık ve Halkın Sesi dergileri ile Buca Eğitim Enstitüsü adına söz alan konuşmacılar; Torbalı ve İzmir'de Abdullah Şengül ile Taner Benian'ın faşistlerce öldürülmelerini protesto ederek katillerinin cezalandırılmasını istediler.

Emniyet Müdürlüğünün "kimlik kontrolü" gibi 'sıkıyönetim metotları'ile faşist komando sürülerinin ise Buca Eğitim Enstitüsü'nde, Eşrefpaşa Lisesi'nde, Tariş'te, Aliağa'da halka ve gençliğe saldırarak baskı kurmak istediklerini, İzmir Valisinin de Ülkü Ocaklı komandoları korumaya çalıştığını anlattılar.

Devrimci Gençlik ve Halkın Yolu dergilerine yapılan baskıları protesto ediyoruz

Uzun bir süredir tutuklu bulunan Devrimci Gençlik dergisi Sorumlu Yazı İşleri müdürü Taner Akçam, 18 Ocak 1977günü yapılan duruşmada 8 yıl 9 ay hapis ve üç yıl Bilecik'te sürgün cezasına çarptırılmıştır. Ankara 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi Taner Akçam'ı "komünizm propagandası" yaptığı gerekçesiyle T. C. K'nın 142'nci maddesinden yargılamaktaydı.

Öte yandan Halkın Yolu gazetesi sorumlu Yazı İşleri Müdürü Mehmet Çerik de 20 Ocak günü İstanbul 2'nci Sulh Ceza Mahkemesi tarafından tutuklanmıştır. Mehmet Çerik, "komünizm propagandası yaptığı" ve "Cumhuriyete ve devlete" hakaret iddiasıyla tutuklanmıştır.

Taner Akçam'ın mahkum edilmesi ve Mehmet Çerik'in tutuklanması yurtsever ve devrimci basına yöneltilen saldırıların bir parçasıdır. İnsanların fikirlerinden dolayı yıllarca tutan hapis cezalarına çarptırılmaları ortaçağdan kalma bir uygulamadır. Bu uygulama başta Sovyetler Birliği olmak üzere revizyonist ve faşist diktatörlüklerde hüküm sürmektedir.

HALKIN SESİ'NİN ARAŞTIRMASI

RUS SOSYAL - EMPERYAI

ALÜMİNYUM ALANINDAKİ KAT

Sovyet sosyal-emperyalistleri ile Seydişehir Alüminyum Tesislerine yapacakları yatırım konusunda varılan anlaşmanın tarihi 9 Mayıs 1967'dir. Etibank'ın bir broşüründe ifade edildiği üzere bu tarihte, işbaşında bulunan Demirel Hükümeti adına "Etibank Genel Müdürlüğü ile Sovyetler Birliği adına Tiajpromexport arasında malzeme, teçhizat, proje ve teknik yardım konularında 15 yıl vadeli ve % 2,5 (yüzde ikibuçuk) faizli 62 milyon dolarlık bir ticari anlaşma imzalanmıştır." Bu yazımızda sosyal-emperyalistlerin Seydişehir Alüminyum Tesisleri'ne yaptığı bu yatırım vasıtasıyla nasıl ağır bir sömürü yürüttüğünü ve ekonomiye ne kadar ağır zararlar verdiğini ortaya koymak istiyoruz.

Elektrik ve savaş sanayisinde de geniş ölçüde kullanılan ve çok değerli bir maden olan alüminyum evimizdeki kap-kacak haline gelinceye kadar birtakım ara aşamalardan geçmekte ve fabrikalarda işlenmektedir. Seydişehir dağlarından çıkarılan boksit cevheri önce Seydişehir Tesisleri'nde işlenerek Alümina (Alüminyum oksit) haline getirilmektedir. Alümina yeniden fabrikaya sokularak ham alüminyum elde edilmektedir. İşte günlük hayatımızda çok sık olarak kullandığımız alüminyum araç ve gereçler bu ham alüminyumun işlenmesiyle yapılmaktadır. İki ton alüminadan bir ton alüminyum elde edilmektedir.

Sosyal-emperyalistlerle yapılan ilk anlaşmaya göre Seydişehir Alüminyum Tesisleri'nde senede 200 bin ton alümina elde edilecek, bunun 120 bin tonundan 60 bin ton alüminyum yapılacak ve geri kalan 80 bin ton alümina ise ihraç edilecekti. Görüldüğü gibi sosyal-emperyalistler yaptıkları yatırım karşılığında Türkiye'nin elini kolunu bağlayan şartlar dayatmışlardır. Öte yandan Rusya daha işin başında ihraç edilecek alüminanın tek alıcısı durumuna gelmeyi de sağlamıştır. Daha sonra ise bunu da yeterli görmeyerek bir takım engellemelerle sömürüsünü şiddetlendirmiştir. Nitekim anlaşma yapılalı ç sene geçmiş olmasına rağmen Seydişehir Tesisleri'nin alüminadan alüminyum elde edecek kısmının yapılması Ruslar tarafından sürekli olarak engellenmektedir. Seydişehir'de üretilen alüminanın hemen hemen tamamı Rusya'ya satılmaktadır. Türkiye ise alüminyum ihtiyacını yüksek fiyatlarla dışardan satın almaktadır.

Şimdi sosyal-emperyalistlerin bu sömürüsünü ortaya koymak için Türkiye'nin 1974'ten itibaren yaptığı alümina ihracatını gösteren şu tabloyu inceleyelim:

Yıllar	Miktar	Bir tonun fiyatı	Toplam değeri
1974	101 bin ton	82 dolar	8,3 milyon dolar
1975	37 bin ton	92 dolar	3,4 milyon dolar
1975 (ilk 9 ay)	59 bin ton	96 dolar	5,6 milyon dolar

Tablo (1): Seydişehir Tesisleri'nden yapılan ihracatın yıllara göre miktarı. (Bu tablo, Dış Ticaret İstatistikleri Madde ve Memleketler itibariyle İthalat ve İhracat, 1974-1975 Devlet İstatistik Enstitüsü, sayfa 1106'dan çıkarılmıştır.)

Türkiye alümina ihracatını 1974 yılında başlamıştır. Bu ilk yılki ihracatın sadece 500 tonu diğer ülkelere satılmıştır. Geriye kalan 100 bin 500 tonu ise Rusya tarafından alınmıştır. Türkiye diğer ülkelere sattığı alümina için ton başına 132 dolar almıştır. Rusya ise alüminayı 82 dolardan kapatmıştır. Yani Rusya başkalarına 100 liradan satılan malı yaklaşık 60 liradan alabilmiştir. Bu, Rusya'nın tek alıcı durumundan ve anlaşmalara koydurduğu şartlardan yararlanarak yaptığı bir vurgundur.

İşin en ilginç yanı ise şudur: Aynı 1974 yılında dünya piyasasında ham alüminyumun ton başına fiyatı, 914 dolardır. İki ton alüminadan bir ton ham alüminyum elde edildiği gözönünde bulundurulursa, Rusya bir ton ham alüminyum için Türkiye'ye 164 dolar ödemektedir. Şüphesiz alüminadan alüminyum elde etmek için bir de fabrika masrafı vardır. Bu da ton başına 100, bilemediniz 200 dolardır. Bunu da hesaba kattığımız zaman Rusya 914 dolardan sattığı bir malı 264, bilemediniz 364 dolara elde etmektedir. Yani, ton başına 550 ila 650 dolar net kâr. Rusya'nın sadece 1974 yılında ve sadece alüminyum madenlerimizi sömürerek elde ettiği net kârın topl 27 milyon 500 bin dolar ila 32 milyon 500 bin dc arasındadır. Yani yarım milyar liradan daha faz Rusya'nın Seydişehir Tesisleri için ilk anlaşmay yaptığı yatırımın miktarı ise 60 milyon dolardı. (rüldüğü gibi sosyal-emperyalistler bir yıl içinde tırdıklarının yarısını alıp götürmüşlerdir. Tabii dikleri 60 milyon dolarlık borç da olduğu gibi du makta ve faizi de işlemektedir. Öte yandan sosy emperyalistler Türkiye'den aldıkları alümina 1975 ve 1976 yıllarında da milyonlar vurmaya c vam etmişlerdir. Şunu da belirtelim ki, Rusya a zamanda Türkiye'ye 914 dolar olan dünya fiyatlar zerinden alüminyum satmaktadır. Yani alırken s mürdüğü gibi satarken de yurdumuzu ağır bir sö rüye uğratmaktadır.

Şimdi zengin alüminyum yataklarına sahip bu masına rağmen sosyal-emperyalistler tarafında nu işlemesi önlenerek alüminyumu dışardan sat mak zorunda bırakılan Türkiye'nin aynı yıllarda şarıya ödediği parayı gösteren iki tablo daha ve lim :

"YURTSEVER MÜHENDİS,,

YAYINLADIĞI SANAYİ P

Türkiye Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB)'ne bağlı çeşitli odaların üyelerinden oluşan "Yurtsever Mühendis" gurubu, bir sanayi siyaseti programı yayınlamıştır. Bu programı sunuyoruz.

"Bütün arkadaşları Odalarımızın halkımıza ve mühendislere hizmet etmesi için aşağıdaki programı etrafında birleşmeye çağırıyoruz.

1. Dış kaynaklara dayanan her türlü işbirlikçi siyaset reddedilmeli, kendi kaynaklarımıza ve kendi gücümüze dayanmak esas alınmalıdır.

Bunun için:

a) İki süper devlet, Amerika ve Rusya ile hiç bir "teknolojik işbirliği"ne girilmemelidir. Bu ülkelerden hiç bir şekilde kredi alınmamalıdır. Odalarımız, özellikle sosyal-emperyalistlerin "sanayileşme" yaftası altında ülkemize sızmasını ve sömürüsünü bütün halkımıza açıklamalıdır.

b) AET'den çıkılmalıdır. Avrupa ülkeleri ile eşit ilişkiler kurulmalıdır.

c) Bütün yabancı yatırımlar millileştirilmelidir.

d) Esas olarak Üçüncü Dünya ülkeleri ile iktisadi, sınai ve ticari ilişkiler geliştirilmelidir. Bu ülkelerin dünya çapında iki süper devlete karşı, yeni bir dünya düzeni için yürüttükleri mücadele ile birleşilmelidir.

e) Odalarımız ekonomimizin can damarı o lan enerjinin Rusya'ya bağlanmasına karşı çı malı, kendi kaynaklarımıza dayanan bir ener siyaseti savunmalıdır.

f) Hammaddelerimizi kendi ihtiyaçlarımız çin kullanmayı esas almalıyız. Bu kaynaklar ü zerindeki emperyalist sömürüye karşı mücadel etmeliyiz. Bunu Üçüncü Dünya ülkelerinin hammaddelerine sahip çıkma mücadeleleri ile bir leştirmeliyiz.

g) İki süper devlet arasındaki hegemonya ça tışmasının yeni bir dünya savaşı tehlikesini ar tırdığı, yurdumuz üzerinde iki süper devlet arasındaki rekabetin şiddetlendiği ve özellikle sosyal-emperyalizmin yayılmasının arttığı günümüzde, emperyalist tekellerden bağımsız ger çekten milli bir savunma sanayisinin kurulmas ve geliştirilmesine özel bir önem verilmelidir.

h) Odalarımız, proje, inşa ve imalat sahasında yabancı teknik hizmete karşı çıkmalı, yer li teknolojiyi ve teknik gücü savunmalıdır.

2. Milyonlarca köylü toprağa ve hürriyet kavuşmadan, bu potansiyel harekete geçirilme den gerçekten demokratik bir ortamın sağlanması, iç kaynakların yaratılması ve bağımsız bir sanayileşme mümkün değildir. Odalarımı toprak devrimini savunmalı ve köylü mücadele lerini desteklemelidir.

Odalarımız tarım kaynaklarımıza Sovyetle

TLERİNİN ERLİ SÖMÜRÜSÜ

ıllar	Miktar	Bir tonun fiyatı	Toplam değeri
'72	32 bin ton	484 dolar	15 milyon dolar
'73	40 bin ton	537 dolar	22 milyon dolar
74	50 bin ton	914 dolar	46 milyon dolar
75	52 bin ton	877 dolar	46 milyon dolar

ablo (2) : Senelere göre Türkiye'nin ham alümin-ım ithalatı. (Bu tablo, Devlet İstatistik Enstitüsü, ış Ticaret İstatistikleri, 76 numaralı gümrük ta-fesinden alınmıştır.)

ıllar	Miktar	Bir tonun fiyatı	Toplam değeri
'72	11 bin ton	818 dolar	9 milyon dolar
73	7 bin ton	1000 dolar	7 milyon dolar
74	3 bin ton	1333 dolar	4 milyon dolar
75	4 bin ton	1750 dolar	7 milyon dolar

ıblo (3) : Türkiye'nin yıllara göre işlenmiş alü-inyum ithalatı. (Bu tablo da aynı kaynaktan alın-ıştır.)

BUNUN GRAMI

redi karşılığı olarak el koymasına karşı ıalıdır.

3. Sanayi, toprağa ve hürriyete kavuşan mil arca köylünün ihtiyaçlarını karşılamayı e-almalı ve tarıma hizmet etmelidir. Ancak mdaki üretimin gelişmesi sanayi için gerek-ç kaynakları sağlayabilir ve bizi bağımlılık-kurtarabilir.

Bunun için :

a) Ağır sanayiye önem verilmelidir. Çünkü r sanayinin gelişmesi bağımsızlığımızı koru-geliştirebileceğimiz bir temel oluşturur ve ımsız bir gelişmenin yolunu açar. Fakat asla ımsal, mali ve teknolojik kaynaklarımızın dıramayacağı, bizleri süper devletlere bağ-ıcak, dış kaynaklara dayanan, plansız, hal-daha fazla sömürülmesine yol açacak bir 'sa ileşme"ye girişilmemelidir. Odalarımız bu MC iktidarının emperyalistlere dayanan söz "sanayileşme" siyasetine karşı çıkmalı, ih-ıcımız olan ve şartlarımıza uygun ağır sana-zerinde araştırmalar yapmalıdırlar.

b) Hafif sanayi ile ağır sanayi arasında den bir gelişme sağlanmalıdır.

Bunun için hafif sanayinin bugünkü lüks tü-me dönük ve montajcı yapısı değiştirilerek, sanayi tarımın ve ağır sanayinin hizmetine ulmalıdır.

Halkın daha geniş kesimlerinin ihtiyaçları-karşılamak esas alınmalıdır."

Sosyal-emperyalistlerin alüminyum konusundaki sömürü yöntemleri

1- Emperyalizmin temel sömürü yöntemini kullanarak, sermaye ihraç edip kâr transfer ederek ülkemizi sömürmektedirler.

2- Eşit olmayan değişim yoluyla ekonomimizin geriliğinden yararlanmaktadırlar. Yani, hammaddelerimizi ucuza alıp, geri ve modası geçmiş teknolojiye dayanan makinalarını pahalıya satmaktadırlar.

3- Alüminyumun ilkel maddesi alüminanın tek alıcısı olma durumlarından yararlanarak, bu önemli hammadde kaynağımızı dünya fiyatlarından ucuza kapatmakta ve bunu bütün dünyayı tehdit eden savaş sanayilerini güçlendirmek için kullanmaktadırlar.

4- Ucuza kapattıkları alüminamızı işleyerek dünya fiyatlarından çok daha ucuza alüminyum imal etmekte ve bunu dünya fiyatları üzerinden Türkiye'ye geri satmaktadırlar.

5- Verdikleri geri teknoloji nedeniyle Türkiye'nin alüminyumu dünya fiyatlarından pahalıya maletmesine yol açmaktadırlar. Böylece ülkemiz ürettiği alüminyumu satma imkanından yoksun bırakılmakta ve Rusya'ya alümina satmaya mahkum edilmektedir.

6- Sosyal-emperyalistlerin alüminyum üretimimizi engellemeleri, ithalatımızın sürekli artmasına yol açmakta, böylece ülkemiz kaynaklarının döviz olarak yurt dışına akmasına sebep olmaktadır.

Yani Türkiye, elindeki alüminyumu Rus sosyal-emperyalistlerine kaptırırken her sene artan miktarlarda alüminyum ithal etmektedir. Nitekim 3 sene içinde sadece ham alüminyum ithalatı 32 bin tondan 52 bin tona çıkarken ödenen döviz 15 milyon dolardan, 46 milyon dolara yükselmiştir.

Tablo (1) ile son verdiğimiz iki tablo karşılaştırıldığı zaman ilk göze çarpan nokta şu olmaktadır: Türkiye'nin ihraç ettiği alüminanın fiyatı son üç yılda 82 dolardan ancak 96 dolara çıkarken, yani yüzde 17 kadar artarken ; ithal ettiği alüminyumun fiyatı iki misline yani yüzde yüze yakın artarak 484 dolardan 914 dolara fırlamıştır. İşlenmiş alüminyumda ise bu yükseliş iki mislinden de fazladır. Bu, emperyalistlerin ham maddelere yok pahasına el koyarak mamul maddeleri çok yüksek fiyatlarla satmak suretiyle vurdukları aşırı kâra çarpıcı bir örnektir. İşte Sovyet sosyal-emperyalistleri bu aşırı kârı cebe indirmekte, öte yandan "yardım", " ağır sanayi" gibi teranelerle emperyalist emellerini gizlemeye çalışmaktadırlar.

Son olarak bir nokta üzerinde daha durmak istiyoruz. Sosyal-emperyalistler, bir yandan Seydişehir Alüminyum Tesisleri'nin alümina işleyecek kısmının açılmasını önlerken, öte yandan üretim maliyetini yüksek tutmaya çalışmaktadırlar. Yapılan planlamaya göre tesisler açılsa bile Türkiye'nin üreteceği alüminyumun tonu 38 bin liraya mal olacaktır. 1975 yılında Türkiye'nin ithal ettiği ham alüminyumun tonu ise 877 dolar, yani yaklaşık olarak 15 bin liradır. Yani Türkiye ithal ettiğinin iki mislinden de fazla maliyetle alüminyum üretmeye mahkum edilmektedir. Burada Amerikan emperyalistlerinin kurdukları Karadeniz Bakır Tesisleri'ni hatırlatalım. Burada üretilen bakırın maliyeti de dünya piyasasındaki bakır fiyatlarının çok üstündedir.

Sosyal-emperyalist Yeni Çarlar Amerikan emperyalistlerinden de azgın bir sömürü ve talan sürdürmektedirler. Onların kredi ve yatırımlarının gerçek niteliği budur. Öte yandan sosyal-emperyalistler kendilerinin defalarca açıkladıkları gibi ülkemizi hegemonyaları altına alabilmek için ekonomik ilişkileri bir temel olarak kullanmaya çalışmaktadırlar. Onların ekonomik sızmalarının gerçek amacı Türkiye'ye boyun eğdirmek ve dünya çapında sürdürdükleri hegemonya çatışmasında bir sıçrama tahtası haline getirmektir.

İşte, Yeni Çarların yurdumuzdaki uşakları revizyonistler böylesine bir talanın, böylesine bir sömürünün ve vatan satıcılığının acentalığını yapmaktadırlar.

Sovyet Sosyal-emperyalizmi Dizisini Okuyalım

Türkiye'de ilk defa, derinlemesine bir araştırma ve inceleme ile Sovyet sosyal-emperyalizmi konusunu sistemli bir şekilde ele alan bir dizi kitabın yayınlanmasına AYDINLIK YAYINLARI tarafından başlanmıştır.

Lenin'in emperyalizm teorisini temel alarak Sovyetler Birliği'nde sosyal-emperyalizmin ortaya çıkışını, gelişmesini, her alandaki faaliyetlerini ve sonuçlarını açıklayan dizinin ilk kitabı "Kruşçev-Brejnev Dönek Kliğinin Karşı-devrimci Hükümet Darbesi" adıyla yayınlanmıştır.

Dizinin bu ilk kitabı, sosyalizm ve devlet mülkiyeti ; Sovyetler Birliği'nde üretim ilişkilerinin eski ve yeni durumu ; kapitalizme geri dönüş tehlikesinin kaynakları konusunda Lenin'in görüşleri ; Stalin dönemindeki sınıf mücadelesi ile revizyonizme karşı mücadele ve kapitalizme geri dönüşü önleme meselesindeki hatalar ; Sovyetler Birliği'nde revizyonizmin iktidarı ele geçirmesi ve karşı-devrimin tamamlanması konularını ele almakta ve açıklamaktadır.

Üç kitap halinde yayınlanacağı bildirilen "Sovyet Sosyal-emperyalizmi Dizisi" nin bütününün konuları şöyledir.

1. Kruşçev-Brejnev dönek kliğinin karşı-devrimci hükümet darbesi.
2. Sovyet sosyal-emperyalizminin iktisadi temeli, tekelci devlet kapitalizmidir.
3. Sovyetler Birliği sermaye ihraç etmekte ve bunun etrafında bütün diğer emperyalist sömürü yöntemlerini geliştirmektedir.
4. Sovyetler Birliği, bütün dünyada hegemonya peşinde koşan bir süper devlettir.
5. Sovyet sosyal-emperyalizmi, yeni bir dünya savaşı tehlikesinin esas kaynağıdır.
6. Sovyet sosyal-emperyalizmi asalak ve çürüyen bir kapitalizmdir.
7. Başta Sovyet emekçileri olmak üzere, bütün dünya halkları, Sovyet sosyal-faşizmini mutlaka yıkacaktır.
8. Sonuçlar : a) Dünya emperyalist sisteminin iki temel direğinden biri olarak Sovyetler Birliği, b) Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki ilişkilerin genel özeti .

"Sovyet Sosyal-emperyalizmi Dizisi", sosyal-emperyalizm meselesinin devrimciler tarafından kavranmasında, revizyonizme karşı mücadelenin her alanda yoğunlaştırılmasında ve bu meselenin geniş halk yığınlarına mal edilmesinde önemli bir kaynak olacaktır.

YAĞIYOR

HALKIN SESİ'nin Anketine Katılınız

MC HÜKÜMETİNİN RUSYA İLE İMZALAMAYI DÜŞÜNDÜĞÜ "DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ" ANLAŞMASI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?

2. RUSYA' NIN YURDUMUZ ÜZERİNDE GİTTİKÇE ARTAN ETKINLİĞİNİ BAĞIMSIZLIĞIMIZ AÇISINDAN DOĞRU BULUYOR MUSUNUZ ?

3. İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERME SİYASETİYLE BAĞIMSIZLIĞIMIZ KAZANILIP KORUNABİLİR Mİ ?

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Bu hafta içinde dergimize gelen imzaların dağılımı şöyledir :

Ankara 1194, İstanbul 569, Gaziantep 487, Denizli Çivril 210, Sivas Divriği 87, Manisa 91, Bursa 70, Tunceli 61, G. Antep Çakmek köyü 59, İstanbul Şişli meslek Lisesi 58, Pazarcık Akdemir köyü 57, İzmir çeşitli liseler 55, Diyarbakır Ziya Gökalp Lisesi 46, Burdur 44, İstanbul Kartal 41, Bolu Düzce 38, Erzincan Ördekbaşı köyü 32, Pazarcık Bölükçam Kabar köyü 26, İzmir Bergama 25, Artvin Arhavi 25, Tokat Zile 23, Kars Çıldır Yalçınsu köyü 20, Fransa Aix-en-provence 20 Pazarcık Çınarlı-Terolar köyü 19, İstanbul Cerarahpaşa Tıp Fakültesi 18, Pazarcık Sakızlıhöyük köyü 17, Tire 15, Pazarcık Aşağıkabar obası 14, Pazarcık Bezolar köyü 13, Pazarcık İncirlipınar köyü 12, İstanbul Alibeyköy 11, İstanbul Kasımpaşa 10, İstanbul Mecidiyeköy 10, Mardin 9, İstanbul Kartal Akşam Ticaret Lisesi 8, Alanya 8, Kadıköy 5, Çeşitli yerlerden 326.

Geçen sayımızda bir dizgi hatası sonucu Söke'den gelen imzaların toplamı yayınlanmadı. Özür dileriz.

Geçen haftaya kadar dergimize gelen imzaların toplamı 14 344 idi. Bu hafta gelen 3933 imza ile şimdiye kadar gelen imzaların toplamı 18 227'ye ulaşmış bulunmaktadır.

Şimdiye kadar gelen imzaların yerleşme merkezlerine göre dağılımı şöyledir :

İstanbul	3402	Karaman	274	Manisa	91	Haruniye	42
Ankara	3290	Trabzon	269	Denizli	89	Ceyhan	41
İzmir	1640	Elazığ	258	Tokat	79	Van	38
Gaziantep	1072	Malatya	232	Samandağ	67	Brüksel	38
Tunceli	790	Konya	231	Stuttgart	67	Alanya	36
Polatlı	771	Divriği	230	Osmaniye	62	Kağızman	35
Adana	587	Çivril (Denizli)	210	Mainz (Almanya)	61	Hannover	34
Kahramanmaraş	517	Mersin	189	Sivas	61	Kelkit	33
Pazarcık	505	Antakya -Harbiye	188	Kars	55	Antalya	31
Konya -Ereğli	397	Söke	142	Erzincan	50	Artvin-Arhavi	25
Bolu	382	İskenderun	104	Varto	44	Nazilli	24
Diyarbakır	359	Silifke	100	Burdur	44	Köln	22
Muğla	313	Tarsus	99	Saarbrücken	43	Çeşitli yerlerden	462
						Toplam	18 227

KARABÜK : Bir grup devrimci :
RUSYA'NIN SAHTEKARCA SÖZLERİNE DEĞİL HALKIMIZA GÜVENELİM

KEŞAN : Gürsel Danışman :
MC' NİN GİRİŞİMİNİ PROTESTO EDİYORUZ

KIRMIZIKÖPRÜ (Tunceli) : Köylü Hüseyin Canpolat, köylü Celal Çelik, memur Hıdır Canpolat, Şöför Kemal Akdağ, Mehmet Dikme, Hüseyin Erez, Binali Dikme, Hasan Dikme :
SALDIRGAN EMPERYALİSTLE DOSTLUK OLMAZ

KONYA : Merkez Cezaevinden Osman Sabuncu :
RUSYA'YLA ANLAŞMA İMZALAYANLARDAN HESAP SORULMALI

MALATYA : İşçi Ferit Yıldız, öğrenci İbrahim Akkaya :
DOSTLUK ANLAŞMASI DEĞİL YENİ ÇARLARIN TUZAĞI

MANİSA : M. Turgay Nalbant :
HALKI ALDATAMAYACAKLAR

MARAŞ : Hasan Kalan :
YURDUMUZU YENİ ÇARLARIN ZULÜM ÇARKINA TESLİM ETMEYELİM

MARDİN : Cezaevi 3'üncü koğuştan Münir Güran
RUSYA'NIN TUTUMUNUN DOSTLUKLA NE İLGİSİ VAR

MİLAS : Mehmet Hekimoğlu ve Hasan Karakaş :
İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERMEK ONLARIN EKMEĞİNE YAĞ SÜRMEKTİR

NAZİMİYE (Tunceli) : Özgül Ayaz :
RUSYA AMERİKA'DAN DAHA TEHLİKELİDİR

NAZİLLİ : Mustafa Çakır :
NEFRETLE KARŞILIYORUZ

PAZARCIK : Ali Rıza Aksın, İncirlipınar köyünden Ahmet Kurtal, Kabar obasından Ali Kabar, Hüseyin Kabar, Seyit Varlı, Ali Kabar(öğrenci) Yusuf Kabar, çoban İbrahim Kıran, Veli Kabar :
RUSYA EMELLERİNE ULAŞAMAYACAK

POLATLI : Necdet Erol
BU ANLAŞMAYI ÖVENLERİ TEŞHİR EDELİM

PÜLÜMÜR : Bir grup devrimci kız Mehmet Emek, Ramazan Gür :
PROTESTO EDİYORUZ

TARSUS : Bir grup devrimci adına Osman Tuğrul, Zeki, Faruk, Aydın ve Aziz :
YENİ ÇARLAR GÜVEN İSTEMİYOR BAĞIMSIZLIĞIMIZA SON VERMEK İSTİYOR

TURGUTLU : Ahmet Özgür :
YENİ ÇARLARIN YURDUMUZ ÜZERİNDEKİ HEVESLERİ ARTIYOR

TÜRKOĞLU (Maraş) : Özbek köyünden Cemal Kırmızı :
ANLAŞMAYA KARŞIYIZ

TRABZON : Hüseyin Bayraktar, Erdal Çevik :
KUVVETLİYE BOYUN EĞME SİYASETİNE HAYIR !

VARTO : Şehmuz Kaya :
MC İKTİDARININ DIŞ POLİTİKASINI KINIYORUZ

VİYANA (Avusturya) : Hastabakıcı Yüsuf Haddadoğlu, tesfiyeci
BARIŞ VE DOSTLUK SÖZLERİ YALANDIR

YOMRA (Trabzon) : Hüseyin Keleş:
YENİ ÇARLARA KÖLELİĞİ REDDEDİYORUZ

Arhavi Kültür ve Dayanışma Derneği adına Genel Sekreter Mustafa Zaim:

Dünya halklarının baş düşmanı iki süper devletle dostluk ve işbirliği anlaşması yapılamaz.

Sovyet Yeni Çarları dünya halkları ve milletleri arasında dostluk sözlerini hiç ağızlarından düşürmüyorlar. Biz bütün bunların Yeni Çarların emperyalist emellerine hizmet edeceğine inanıyoruz.

Halkımız bağımsızlığına düşkündür, iki süper devletin topraklarımız üzerinde egemenlik kurmasına izin vermez.

Türkiye'nin yeri Üçüncü Dünya ülkelerinin yanıdır. Yurdumuzun bağımsızlığı halkımızın iki süper devlete karşı vereceği mücadeleden geçer.

Mem-Der Karaman Şubesi:

BAĞIMSIZLIK VE DEVRİM MÜCADELESİNİN ÖNÜNDEKİ EN BÜYÜK ENGEL RUSYA' DIR

1965'lerden beri yapılan anlaşmalarla ülkemize sızan Rusya, özellikle Kıbrıs bunalımından sonra Türkiye'yi boyunduruğu altına alabilmek için iktisadi, siyasi ve askeri alanlarda bir saldırıya geçmiştir.

Ülkemizde esas saldırgan olan Rusya'dır. Onlar da "dostluk ve işbirliği " adındaki anlaşmalarla mazlum ülkelerin halklarını ezmek istemektedirler. Böyle anlaşmaların imzalanması onun saldırgan yönünün gizlenmesine hizmet eder.

Bütün devrimciler ve yurtseverler saldırgan sosyal-emperyalistlerle her türlü anlaşmanın imzalanmasına karşı mücadele etmeli, bağımsızlık bayraklarını daha da kaldırmalıdır.

Aşık Seyrani, Aşık Hüseyın Yoldaş ve Halkın Sesi adlı koro:

Bilal Güneş, Hüseyin Şahbaz, Mehmet Kurt, Süleyman Yorulmaz Mehmet Ölmez, Ökkeş Yıkınç, Mustafa Tatarhan, İmam Hüseyin Ayvaz, Ahmet Alim, Ömer Kuş :

EMPERYALİST RUSYA'YA TESLİMİYETİ REDDEDİYORUZ !

Faşist MC'nin Rusya ile yapacağı "İşbirliği" anlaşması yurdumuzun bağımsızlığı açısından çok tehlikelidir. Emperyalist Rusya ABD'nin yerini almaya çalışıyor. Fakat halkımızın bağımsızlık ve demokrasi isteği ve bunun için mücadelesi sonunda, sonuç sosyal-emperyalistlerin aleyhine olacaktır.

Tarsus Kültür Derneği adına İkinci Başkan Hasan Yılmaz:

HALKIMIZ YENİ ÇARLARIN PENÇESİNİ KIRACAKTIR

Dünya halklarının baş düşmanları iki süper devlet kudurmuşçasına silahlanmakta ve barış çığlıklarını da o nispette yükseltmektedirler. Bugün gelişen, ilerleyen ve pazar talep eden Rus sosyal-emperyalizmidir. Bu, kaçınılmaz olarak savaş talebini doğuracaktır. MC iktidarının sosyal-emperyalistlerle imzalamayı düşündüğü "dostluk ve işbirliği" anlaşması bağımsızlığımıza en büyük darbedir. Amerikancı MC'nin teslimiyetçiliği iyice artmaktadır. Halkımız Yeni Çarların önünde yerlere kapanan vatan satıcılarından hesap soracaktır. Yüzyılların devrimci geleneğine sahip halkımız Yeni Çarların ülkemize uzanan pençesini kıracaktır.

ANKETİMİZE YURDUN DÖRTBİR YANINDAN CEVAP

Halkımız Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır Diyor !

« RUSYA BİZDEN GÜVEN İSTEMİYOR BAĞIMSIZLIĞIMIZA SON VERMEK İSTİYOR »

"Yeni Çarlarla İşbirliğine Hayır! " kampanyamıza anket cevapları yazarak katılan işçi, köylü, öğretmen, memur, öğrenci ve diğer yurtseverlerin sayısı her geçen gün artmaktadır. Sadece son hafta içinde dergimize ulaşan anket cevaplarının toplamı 100'ü aşkındır. Bu sayımızda sayfa darlığı nedeniyle, anket cevabı hazırlayan yurtseverlerin yalnız yer ve isimlerini yayınlıyoruz. İsim ve yer listesindeki ara başlıklar, adı geçen şehir ya da kasabadaki yurtseverlerin belirtilmesini özellikle önemli gördükleri fikirleri ifade etmektedir. Anket cevaplarını önümüzdeki sayılarımızda tam metin olarak yayınlamaya çalışacağız.

Türk-İş Birinci Bölge Temsilcisi Cemil Gider'in demeci:

1. MC Hükümetinin Rusya ile imzalamayı düşündüğü "dostluk ve işbirliği" anlaşmasına karşıyım. Çünkü her süper devlet gibi Rusya da "işbirliği ve dostluk" anlaşmalarını her ülkede, kendi ekonomik ve ideolojik çıkarları doğrultusunda kullanacağına inanmaktayım.

2. Türk ulusu ekonomik, sosyal, siyasal yapısı nedeni ile hiç bir süper devletin etkinliğine boyun eğmediğini her fırsatta kanıtlamış olup, milli bütünlük ve özgürlüğüne yöneltilen baskılar nereden gelirse gelsin gerekli tepkiyi göstereceğini kanıtlamıştır.

ADANA : Yusuf Bayar, Mehmet Taşçı:
İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI ÇABALARI RUSYA'NIN YURDUMUZ ÜZERİNDEKİ EMELLERİNİ ORTAYA KOYUYOR

AĞRI : Sakine Kurtoğlu, Naci Gökçe Lisesinden Dilvin Yıldırım:
YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİNE KARŞI KÜRT VE TÜRK EMEKÇİLER OMUZ OMUZA MÜCADELE ETMELİ

AMASYA : Hasan Çam, Musa Baş :
YENİ ÇARLARA KARŞI BÜTÜN AKDENİZ ÜLKELERİ BİRLEŞMELİ

ANKARA : Bir asker, Çankaya ve Gültepe devrimcileri adına Hakan Yavuz ve Hasan Basri Özbey, Ahmet Gündüz :
İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI DEĞİL , YURT SAVUNMASI İSTİYORUZ

AYDIN : Ramazan Çatık, Ekrem Dündar, Zeki Mert, Rasim Özdemir :
SALDIRGANA GÜVEN VERMEYE ÇALIŞMAK ONA TESLİM OLMAK DEMEKTİR

BİGA : Hakkı Eren, Biga Lisesi Birinci sınıf öğrencileri köylü Cavit Bali, Kalafat köyünden Niyazi Gün:
İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA KARŞI ÇIKMAK BİR VATAN BORCUDUR

BOLU : Hayati Yıldırım, yüksek okul öğrencisi Seyfi Yıldırım, ortaokul öğrencileri Gülizar ve Olcay Turanlı:
BÜTÜN GENÇLİK İKİ SÜPER DEVLETE, YENİ ÇARLARIN SALDIRGAN EMELLERİNE KARŞI BİRLEŞMELİDİR

BURDUR : Yeşilova kasabasından 44 yurtsever adına Erol Balaban :
HALKIN GÜCÜ YENİ ÇARLARIN SİLAHLARINI YERLE BİR EDER

BURSA : Üç işçi: İmdat Yılmaz, Ersin Gürkaynak, İbrahim Teker :
DİSK VE TÜRK-İŞ ÜYESİ İŞÇİLER YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA KARŞI BİRLEŞMELİDİR

ÇAYIRLI (Erzincan) : Ördekhacı köyünden İmam Doğan, Hüsniye Doğan :
HALKIMIZ EMPERYALİSTLERE KÖLELİĞİ REDDEDİYOR

ÇİVRİL (Denizli) : Yurtseverler adına Sait Canbul :
RUSYA'YLA İŞBİRLİĞİ YAPANLARIN HALİ GÖZLER ÖNÜNDE

DİYARBAKIR : Eski YSE işçisi Cezmi Arkış, Eğitim Enstitüsü öğrencisi Yasemin Ölçer :
RUSYA'YA KARŞI ÇIKMAK KIRK MİLYONUN GÖREVİDİR

DİVRİĞİ : İşçi Hüseyin Yıldız, işçi Mehmet Değdi, işçi Menderes Demircioğlu, işçi Bayram Kılıç, köylü Ali Ülger, esnaf Doğan Özcan, şoför Rüstem Uçar, öğrenci Duran Özer, Abbas Gülaçtı, Hüseyin Gülaçtı, Hüseyin Gazi Erkuş, Galip Saycan, Yusuf ve Adnan Şahbaz :
İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI SALDIRGANIN GİZLENMESİNE YARIYOR

DÜZCE: Orhan Sönmez, Nihat Acar, Recep Makak, Ahmet Gevher, Abdullah Coşkun, Seyfi Sezgin, Bekir Beslen, fotoğrafçı Ümit Küçükyılmaz
YENİ ÇARLAR KUZU POSTUNDAKİ KURTTUR

ERZİNCAN : Avcılar köyünden Kamer Gülçehre ve Hıdır Yıldırım :
RUSYA'YLA DEĞİL ÜÇÜNCÜ DÜNYA İLE İŞBİRLİĞİ YAPALIM

GAZİANTEP : Ali Rıza Yüzer :
EMPERYALİSTLERLE İŞBİRLİĞİ FELAKETE GÖTÜRÜR

GÖRELE (Giresun) : Kemerli köylüleri adına Nazım Ayaroğlu Hüsamettin Emanet, Ali Kaya İsmail Velioğlu, İdris Kılıç, Kazım Emanet :
RUSYA'YLA ANLAŞMAYA KARŞI İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BİRLİĞİNİ SAĞLAYALIM

HONAZ (Denizli) : Menteşe köyünden İsmail Kara, Mehmet Eğribaş Mustafa Erçetin, Hüseyin Sert, Ali Kızıllı, Bahri Öz Mustafa Sert, Hulusi Erbaş, Ramazan Öz, Mehmet Kara, Mahmut İnkaya, Fikret Bulut, Ömer Kaçar , Hasan Dağ, Sami Sert :
RUSYA'YLA ANLAŞMA MİLLİ BAĞIMSIZLIĞIMIZA İHANETTİR

İNEBOLU: Ahmet Tabak :
RUSYA'NIN ÇIĞIRTKANLIĞINI YAPAN REVİZYONİSTLERİ MAHKUM EDİYORUZ

İSKENDERUN: Edip Hadimoğulları Nevin Demiral, Kehla Hadimoğulları, Veli Aydoğan Azat Kutlay, Yusuf Sucuoğlu, Münir Aksoy :
RUSYA DÜNYA HAKİMİYETİNİ ELE GEÇİRMEK İÇİN YURDUMUZU SIÇRAMA TAHTASI YAPIYOR

İSTANBUL: Bağcılar'dan Behiye Başkol, Ortaokul öğrencileri Armağan ve Seyhan Uygur, Fen Fakültesinden dört devrimci, Pendik Lisesinden bir grup devrimci adına Reşat Obadi, Sultanahmet Meslek Lisesi devrimcileri, Şişli Siyasal Bilimlerden M. Ali Tablacı, Boğaziçi Üniversitesinden Gazi Patlar, Suat Sovsal :
REVİZYONİZME KARŞI MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM

İZMİR : Remzi Akgünlü, Tepecik 50. Yıl Lisesi öğrencileri Savaş Çakır, Ali İpeker, Suat Kılınç, Hakan Şeker , Sedat Yılmaz, Ali Lagap , Durmuş Dağdelen :
SALDIRGANA TAVİZ VERMEK TEHLİKELİDİR

TBP Gençlik Kolları Genel Merkezi Yönetim Kurulu üyeleri.

Rusya ile yapılacak olan işbirliği ve kölelik anlaşmaları, Rusya'nın ülkemiz üzerindeki hegemonya mücadelesini daha da güçlendirecektir. Rusya her alanda hegemonya kurmak istemekte, son anlaşmalarla sanayimize, kültürümüze el atmış bulunmakta, milli bağımsızlığımızı tehdit etmektedir.

Geçmişte yiğit bir anti-emperyalist mücadele ruhuna sahip olan halkımız, Kurtuluş Savaşında nasıl İngiliz ve Fransız emperyalistlerini kovduysa, nasıl Amerikan emperyalizmine köleliği reddettiyse, Rus sosyal-emperyalizmini de yerle bir edecektir.

Bugün iki süper devlete güven verme siyasetiyle, ne halkımızın ne de ülkemizin çıkarları korunabilir.

MUHAMMET ATMACA,
HASAN BASRİ ÖZBEY ,
HASAN MEMİŞ,
MÜSLİM ULUSOY,
RÜKNETTİN SENGER ,
ALİ HAYDAR NARGİS ,
İLHAN YÜKSEL,
ORHAN AYDEMİR ,
DOĞAN KARABAYIR ,
MUHARREM AYDOĞAN :

YURTSEVER MÜHENDİSLER ODALARINI REVİZYONİSTLERE BIRAKMAYACAKTIR

Onbinlerce mühendisi çatısı altında toplayan mühendis odaları son günlerde arka arkaya kongrelerini yapıyorlar. Bütün potlumda görülen yeniden saflaşma mühendis kitlesi içinde de hızlanarak sürüyor. İki süper devlete karşı mücadele eden mühendislerin safları gittikçe güçleniyor.

Mühendis odaları geçmişte tamamen gericilerin elinde bulunuyor, iktidarların ve genel müdür, müsteşar gibi büyük bürokratların danışma büroları olarak görev yapıyordu. Ancak 1960'ların sonlarında halkın yükselen mücadelesine paralel olarak odalar, devrimci mühendislerin yönetimine geçti. Böylece bu örgütler demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinde önemli bir mevzi durumuna geldiler.

12 Mart faşist darbesinden sonra ise yayılan teslimiyet ve son senelerde artan sosyal-emperyalist etkinlikle birlikte odalarda revizyonistler belirli bir etki yaratabildiler. Şimdi odaların çoğu revizyonizmden etkilenen yönetimler altındadır. Öte yandan MC iktidarı devlet olanaklarından da yararlanarak odaların yönetimini ele geçirmeye çalışmakta, odaları güçsüz bırakmak için kanunsuz yollara başvurmaktadır.

Revizyonistler odalardaki hakimiyetlerini sürdürmek için, "ilerici, demokrat, sosyalist, devrimci" gibi kelimeleri maske olarak kullanıyorlar. Onlar, her yerde olduğu gibi mühendis kitlesinin MC iktidarının faşist baskılarına karşı duyduğu devrimci tepkiden yararlanarak kendilerini gizliyorlar.

Yurtsever ve devrimci birçok mühendis, revizyonistlerin halk ve bağımsızlık düşmanı siyasetlerini sezmekle birlikte "faşistlere karşı bölünmeyelim" gibi gerekçelerle mücadeleye atılmıyor. Oysa gerçek bölücü revizyonistlerdir. Onlar iki süper devlete karşı bağımsızlık saflarını bölmeye çalışıyorlar. Revizyonistlere karşı mücadele bizi bölmez, aksine birleştirecek bir temeldir. Faşistlere karşı mücadelede revizyonistlerle birleşmek yağmurdan kaçarken doluya tutulmaktan başka bir şey değildir.

Sovyet sosyal-emperyalistleri dünya gericiliğinin iki temel direğinden biri ve daha tehlikeli olanıdır. Rusya'nın yurdumuz üzerindeki etkinliği ve ekonomik yayılması son senelerde hızla artmıştır. Meslekleri gereği mühendisler bu gelişmeyi yakından izlemektedirler. Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı mücadele edilmeden bağımsızlık ve demokrasinin kazanılması ve korunması olanaksızdır. Revizyonistler ise Rusya hesabına kaleyi içten çökertmeye çalışmaktadırlar. Revizyonistlerin getirmeyi planladıkları düzen MC iktidarının bugün uyguladığından daha az zalim olmayacaktır. Eğer gerçekten demokrasi istiyorsak revizyonistlerin etkinliğini her alanda kırmak için kolları sıvamaktan başka çıkar yol yoktur. Bunun yanında revizyonistlere karşı mücadele MC iktidarına karşı mücadelenin başarısı için de zorunludur. Her yerde görüldüğü gibi revizyonistler bir yandan MC iktidarına kendi efendileri hesabına karşı çıkarken, bir yandan da halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini arkadan hançerlemektedirler. DİSK'in içindeki Rus beşinci kolunun geçtiğimiz aylarda, işçi mücadelesini nasıl kırdığını hatırlamak gerekir.

Revizyonistler ellerinde tuttukları odalarda bol bol sosyal-emperyalist yatırımların reklamını yapmaktadırlar.

Revizyonistler, mühendis kitlesinin mücadele ederek tanıdığı Amerikan işbirlikçilerinden çok daha uşak ruhludurlar. Revizyonistler Amerika'nın ve AET'nin yatırım ve sömürüsü üzerine yazılar ve araştırmalar yayınlarken, Rusya'nın çok daha ağır olan sömürüsünü göklere çıkarıyorlar. Hatta şimdi bu işi kongrelerde bile yapmaktadırlar. Revizyonistlerin bu pervasız tutumu bütün mühendisleri uyandırmalıdır. Amerikan emperyalizminin de ülkemize aynı yöntemlerle ve "demokrasi" maskesiyle girdiği unutulmamalıdır.

Oda kongrelerinde "sosyal-demokrat" adıyla çıkan grup yönetime ortak olmak, daha fazla üyelik almak gibi gerekçelerle revizyonistlerle uzlaşıyorlar. Revizyonistler ise çeşitli kulis oyunları ve entrikalarla onların bu zaaflarından geniş ölçüde yararlanıyorlar. Eğer küçük hesapları terkeder ve gerçeklere bakarsak bu tür uzlaşmalardan halkın ve bizzat "sosyal-demokrat" mühendislerin değil, revizyonistlerin kârlı çıktığını görebiliriz.

Bazı devrimci mühendisler arasında ise, revizyonizme karşı kararlı mücadele ederlerse tecrit olacakları şeklinde bir anlayış vardır. Eğer herkes böyle düşünürse revizyonistlere karşı kim mücadele edecektir? Revizyonistlerden tecrit olmadan, onlara karşı mücadele edilebilir mi? Ancak revizyonistlerle dişe diş bir mücadele mühendis kitlesini seferber edebilir ve odaları eskiden olduğu gibi gerçekten bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin güçlü mevzileri haline getirebilir. Bugünkü revizyonist etkinliğin sebebi de bugüne kadar böyle bir mücadelenin yürütülmemiş olmasıdır.

Gene bazı devrimci mühendisler de odaları küçümseyen ve "buralarda siyasi mücadele olmaz, bunlar küçük burjuva örgütleridir" şeklinde hatalı anlayışlar görülebilmektedir. Bu görünüşte keskin tutum revizyonizmle mücadeleden kaçmanın bir bahanesidir. Sonuç olarak alanı revizyonistlere terketmektedir. Revizyonistler örgüt içi demokrasinin işlemesini sürekli olarak baltalıyorlar? Bugün her odada devrimci mühendislerin bir araya gelerek sorunlarını tartışmaları için oluşturulmuş "küçük kurul", "danışma kurulu" gibi kurullar vardır. Eskiden devrimci bir rol oynayan bu kurullar şimdi revizyonistler tarafından kendi sultalarını sürdürme aracı olarak kullanılmaya çalışılıyor. Onlar buralara yurtsever mühendisleri almamak istiyorlar. Revizyonistler kongrelerde kendilerine karşı devrimci bir muhalefet çıkmaması için bu kurullardan uyulmasının zorunlu olduğunu iddia ettikleri kararlar çıkartıyorlar. Birçok iyi niyetli mühendis "grup disiplini" vs. gibi gerekçelerle revizyonistlerin listelerine oy vermek zorunda bırakılıyor. Halkın ve mühendis kitlesinin menfaatlerine aykırı hiç bir disiplin olamaz. Küçük kurullar bugün devrimci mühendisleri içine hapsedip, geniş kitleden koparan tekkeler durumuna gelmiştir. Odalarda örgüt içi demokrasinin sağlanması için mücadele, revizyonistlerin etkinliğini kırmak, odaları devrimci bir yönetime kavuşturmak için zorunlu bir adımdır.

Revizyonistler, yönetimini ellerinde tuttukları odaları bir takım kitle örgütlerinin yönetimini gaspetmiş bulunan diğer revizyonistlerle birleştirmeye ve revizyonist bir cephe oluşturmaya çalışıyorlar. Revizyonistler odaları özellikle DİSK içindeki revizyonist beşinci kolun kuyruğuna takmak için büyük çaba harcamaktadırlar. Onlar mühendislerin devrimci duygularından yararlanmak için işçi sınıfımızın adını sahtekarca kullanıyorlar. Onların amacı odaları işçi sınıfının ve bütün halkın en azılı düşmanlarının hizmetine koşmaktır. Gene revizyonistler mühendis odalarının bağlı bulunduğu üst kuruluş olan Türkiye Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ni (TMMOB) sultaları altına almaya çalışmaktadırlar. Yurtsever mühendisler bu entrikalara karşı çıkmak için bütün kitle örgütlerindeki devrimci ve yurtseverlerle omuz omuza mücadele etmelidirler.

Odalardaki revizyonist etkinlik geçicidir ve yıkılmaya mahkumdur. Mühendis kitlesi içinde faşistler gibi Rus uşakları da bir avuçtur. Geniş mühendis kitleleri yurtseverdir. Mühendis kitlesinin güçlü bir bağımsızlık geleneği vardır. Bu gelenek Amerikan emperyalizmine karşı yükselen mücadele içinde oluşmuştur. Mühendisler geçmişte onların yurtsever sesini boğmaya çalışan ve haklarını gaspeden Amerikancı iktidarlara iki kere bütün ülke çapında boykot yaparak direnmişlerdir. Mühendis kitlesi Rus sosyal-emperyalizmine de boyun eğmeyecektir. Mühendisler sosyal-emperyalizmin bugün yurdumuza uzanan pençesini halkımıza açıklamak için üzerlerine düşen sorumluluğu mutlaka yüklenecekler halkımızla omuz omuza mücadele edeceklerdir.

Bu amaca ulaşmak için odalarda revizyonistlerin etkinliğini kırmayı esas hedef alan, revizyonistlerle en küçük bir ittifaka girmeden bağımsız ve devrimci bir siyaset izleyen, en geniş mühendis kitlesini seferber ederek ilerleyen, başta "sosyal-demokrat" mühendisler olmak üzere bütün mühendisleri birleştirebilen bir mücadele yürütülmelidir. Odaları gerçek birer bağımsızlık ve demokrasi mevzisi; halkın ve mühendislerin çıkarlarını savunan örgütler haline getirmenin yolu budur.

Birleşen yurtsever mühendis kitlesi odalardaki revizyonist etkinliği mutlaka kıracaktır.

MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN İSTANBUL ŞUBE KONGRESİ YAPILDI

Makina Mühendisleri Odası (MMO) İstanbul Şubesi'nin kongresi 9 Ocak 1977 günü yapıldı. Kongre revizyonistlerin başını çektiği listenin seçimleri kazanması ile sonuçlandı. Bu duruma yol açan başlıca etken revizyonistlerin gerçek yüzlerinin mühendis kitleleri içinde henüz yeteri kadar teşhir edilememiş olmasıdır.

Daha önce de MMO'nun İstanbul Şube yönetiminde revizyonistler etkili idiler. Ancak bu kongreye kadar revizyonistlere karşı açık bir mücadele verilmemişti. Son kongrede revizyonistlerin gerçek yüzleri kitle önünde teşhir edildi. Kongrede bir konuşma yapan Makina Yüksek Mühendisi Aydoğan Büyüközden Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yurdumuz üzerinde artan etkinliğini rakamlara dayanarak ortaya koydu ve revizyonistlerin de faşistler gibi halkın düşmanı olduklarını belirterek onlara karşı açık mücadele verilmesini istedi. Aydoğan Büyüközden ayrıca mühendislerin somut sorunları üzerinde durdu ve kongreye bir sanayileşme siyaseti programı sundu.

Revizyonistlerin MMO içindeki elebaşısı ve DİSK içindeki beşinci kolun adamı Fevzi Şolt ise yaptığı konuşmada Rusya ile işbirliğini açıkça savundu ve yurtseverlere saldırdı.

Kongreden önce adayları tespit etmek için yapılan ve "küçük kurul" adı verilen toplantıda revizyonistlere karşı bir liste çıkaran bir grup mühendis, kongrede açık muhalefetten kaçındı. Revizyonistlerin listesinin karşısına yurtsever bir liste çıkarılamadı. MHP, AP ve MSP'lilerden oluşan listenin karşısında revizyonistler tek kaldılar ve birçok yurtsever mühendis onlara oy vermek zorunda kaldı. Ancak, genel merkez kongresi için yapılan delege seçimlerinde yurtseverler, revizyonistlerin ve faşistlerin karşısına bağımsız bir listeyle çıktılar. Bu, odalardaki mücadelede atılmış önemli bir adımı ifade etmektedir. Çünkü ancak bağımsız bir siyaset izlemek suretiyle odalar gerçekten yurtsever örgütler haline getirilebilir.

ULUSLARARASI SAVAŞ AĞALIĞINA VE EMPERYALİZME ELİNDEN GELDİĞİ KADAR KARŞI DUR, MEMLEKETİN İÇİNDE TEK BİR BÖLÜK ASKER KALMASIN! EMPERYALİST HÜKÜMETLERİN BUGÜN MEMLEKETİMİZE VE HALKLARIMIZA SALDIRAN ORDULARINA KARŞI SAVAŞA KALK!

MUSTAFA SUPHİ

ŞEHİT EDİLMELERİNİN 56 ncı YILINDA MUSTAFA SUPHİ ve YOLDAŞLARINI ANIYORUZ

Türkiye proletaryasının önderi ve Marksist hareketin ilk kurucusu Mustafa Suphi ve yoldaşları, bundan 26 yıl önce 28-29 Ocak'ta burjuvazi tarafından şehit edilmişlerdi.

Mustafa Suphi ve yoldaşları Lenin önderliğindeki Ekim Devrimi'nin dünya proletaryası önünde yepyeni ufuklar açtığı ve ezilen halkların milli kurtuluş savaşlarının ardarda patlak vermeye başladığı yıllarda mücadele ettiler.

Mustafa Suphi, dünya proletarya devrimine sımsıkı sarıldı ve bu devrime güç kazandıran Milli Kurtuluş Savaşımızı canla başla destekledi. Mustafa Suphi'nin yoldaşları emperyalist ordularına karşı en ön saflarda mücadele ettiler.

Mustafa Suphi, emperyalizme karşı savaşın başına proletaryanın geçmesini, ancak böyle bir önderliğin sağlam ve kalıcı bir milli bağımsızlığı sağlayacağını kararlılıkla savundu.

Mustafa Suphi, Marksizm-Leninizmi Türkiye emekçi yığınlarının elinde yenilmez bir güç haline getirmek için, cesaretle ileri atıldı. Mustafa Suphi, bugün proleter devrimci çizginin devamı ve mirasçısı olduğu Türkiye Komünist Partisi'ni kurarak yıkılmaz bir temel attı. Mustafa Suphi tarafından çekilen ve 40 yıl Şefik Hüsnü'nün dalgalandırdığı bayrak, Türkiye proletaryasının ve halkın mücadelesinde yaşayacak ve yükselecektir.

ÖĞRETMEN OKULLU GENÇLERE

Ethem Nejat

Mustafa Suphi ile birlikte Karadeniz'de katledilen 14 Komünistten biri olan ETHEM NEJAT'ın bir yazısını sadeleştirerek sunuyoruz.

Anadolu'da, Rumeli'de, on yıldan fazla sizin aranızda, sizin terkedilmiş ve yokluk içindeki çevrenizde, sizin dertlerinizi paylaşarak yaşadım. Parlak üniformalı ve şık tuvaletli sultani öğrencileri sizlere aşağılayıcı bir gözle bakarken, ben sizlerde çok yüksek, çok onurlu bir karakter buldum.

Biliyordum ki siz hep proletaryanın çocukları idiniz; ekmek parasını güç çıkaran, sizin karnınızı ve dimağınızı doyuramayan köle babaların evlatları idiniz... Sizin zekanız, dirayetiniz ve yeteneğiniz olduğu halde sizi zenginlerin okulları almazdı, alamazdı.

Siz, öğretmen okuluna, ancak yaşayacak bir parça ekmek bulmak ve fikri ihtiyacınızı doyurmak için geliyordunuz. Milli Eğitim Bakanlıkları size üvey evlat gözüyle bakardı. Çünkü siz kimsesizdiniz; öz, beöz proletaryanın çocukları idiniz....

Yiyecek, içecek ve yatacak bir yer bulmak için geldiğiniz öğretmen okulunda edindiğiniz sanat, bilgi ve bilim, sizin kişiliğinizi onların gözünde değiştiremezdi. Çünkü siz yine proleterdiniz, yine burjuvazinin hademesi idiniz! ...

Siz süslü ve zarif giyinemiyor, şık kıravat bağlayamıyor, salon efendileri gibi selam veremiyor, burjuvalara özgü kibar hareketleri yapamıyordunuz. Onun için siz aşağılanmaya, hakaret görmeye layık, işçi ve köylü kafasındaki insanlardan idiniz.

Burjuva hükümetleri sizden öç almak için sizi köyler içinde çalışmaya mahkum ediyordu. (Zavallı anlayış!) Bu atama onların o sarayların, saltanatların Milli Eğitim Bakanlığı gözünde bir mahkumiyet, bir sefalet idi. Siz, Öğretmen Okullular kendi öz sınıfınızın, ezilen, soyulan ve cahil bırakılan çaresiz halkın arasına girdiğiniz zaman köylüyü, köy çocuğunu, işçi yavrusunu kurtarmaya çalışıyordunuz, sevine sevine çalışıyordunuz; onların bir mahkumiyet saydığı durumu siz mükafat olarak görüyor- dunuz.

Burjuva Milli Eğitim Bakanlıkları zengin çocuklarına ait okulların öğretmenlerini takdir eder, yükseltir ve ödüllendirirken, siz, ömürlerinizi bir lokma ekmeğe yetmeyen aylıklarınız ile köylerin, kasabaların ıssız sokaklarında, harap ve yıkık evlerinde sefil bir hayat yaşayarak geçiriyor, aile kuramıyordunuz; kursanız bile bu aile, sefalet ve yoksulluk içinde sürükleniyordu.... Siz biliyordunuz ve öğreniyordunuz ki aile, sizin değil, zenginlerin, burjuvaların, eşrafın, devlet büyüklerinindir. Sizin için aile kavramı bir yokluktu. Burjuva edebiyatının süslü kelimelerle yüceltiği aile saadeti, yokluktan, sürünmekten, bir hiçten başka bir şey değildi...

Öğretmen okullu genç! Sen kendini çok iyi bilirsin, çünkü Sen proleter evladısın... Baban nasıl kolunun gücü ile çalışıyor ise sen de günde on beş saat kafanı yorarak, beynini patlatarak çalışacaksın...

Bugün henüz pek genç ve öğrenci isen yarın, bugünkü gibi bir hükümetin küçük gördüğü bir ilkokul öğretmeni olacaksın... Ve öğretmenlerin çektiği azabı, açlığı çekmeye, okulun ve öğrencilerin ile beyzadelerin okulları yanında küçük görülme ye mahkum olacaksın!...

O halde ey genç, ey yarının öğretmeni, şimdiden çıkarlarını bil!. Sen gündelikle çalışan işçiden başka bir şey değilsin!... Koluyla çalışan, bedensel çalışmasını bir lokma yiyeceğe hasreden, bu haksız ve hain toplum düzeninde bilimden, teknikten pay ve kısmet alamayan çaresiz işçi gençlerle aynı safta, aynı durumda, aynı endişede olduğunu kavra. Onlarla elele ver, (yepyeni bir gün, yepyeni bir hayat için) yaşayan sınıfın gençleri ile, çocukları ile birlikte çalış, yarının devrim hazırlıklarını yap.

Bu devrim tufanının başlangıcından önce öğretmen okullarını bitirip hayata atılan meslekdaşların, görmüyormusun ki eziliyor, eziliyor da kendi iktisadi haklarını savunacak kabiliyet ve azmi gösteremiyorlar. Eğer onlar, gençliklerinde bütün ezilen, çalıştırılan, soyulan işçilerin gençleri ile birleşerek iktisadi ve siyasi haklarını savunmak için sendikalar, işçi dernek ve birlikleri kurmak yolunu öğrenmiş olsalardı, bugün mesleğimiz esaretten kurtulmuş olurdu...

Silkininiz, Yarınki savunma birliklerini siz, bugün gençlik birlikleri içinde, dünün işçi gençleri ile birlikte kuracaksınız. ... Silkininiz, yepyeni bir hayata ve zafere ulaşmış bir devrimin tutuculuk ve yalan olmayan ve pek ileri ortamını gençlik teşkilatınız, gençlik birlikleriniz, gençlik heyecanlarınız hazırlayacaktır.

Proleter genç! Bil ki sana güç ve azim verecek, seni devlet büyüklerinin basit bir altı olmaktan kurtaracak olan yalnız Komünizmdir.

Sen çalış ve öyle bir güç ortaya koy ve öyle bir çevre oluştur ki, Karl Marks ve Engels'in, bugünkü toplumun belki anlamayı başaramadığı en ince, en esaslı fikirlerini uygulamaya ortam ve imkan hazırla! ..

Gelecek sensin proleter genç!.. Sen komünizm uğrunda ne kadar faaliyet gösterirsen biz gelecekten o kadar emin olacağız ve yaşasın kızıl gençlik diyeceğiz! ...

Öğretmen Okullu yoldaş!

Kızıl devrim için gençliğin seferberliği var.

Marş, marş iş başına! ...

Yeni çarların beşinci kolu

Bulgar revizyonistlerinin Balkan konferansını baltalama çabaları

Macaristan Dışişleri Bakanı Puja, 9 Ocak 1977 tarihli Milliyet gazetesinde yayınlanan bir demecinde, Balkan ülkeleri arasındaki işbirliğini güçlendirme çabalarını şu sözlerle kötülüyor:

"Balkanların tarihi, Tuna nehrinin geçtiği ülkelerle sıkı sıkıya bağlıdır. Macaristan kuşkusuz Balkanlarla yakından ilgilidir. Balkanlarda barış ve güvenliğin sağlanması ile alakadarız. Balkanlarda kapalı bir ünite olarak işbirliğinin yararlı olacağına inanmıyoruz."

Görüldüğü gibi revizyonistler, küçük ve orta ülkelerin bölgesel işbirliği teşebbüslerini, "kapalı bir ünite" gibi sözlerle karalamaya çalışıyorlar.

Revizyonistler bir yandan Balkan ülkeleri arasındaki işbirliği çabalarını kötülerken, bir yandan da Balkan Konferansına sızma çabaları içindedirler. 16 Ocak 1977 tarihli Günaydın gazetesi şunları yazıyor: "Alman gazetesi Süddeutsche Zeitung'da yer alan habere göre, Çekoslovakya ve Macaristan da Balkan ülkeleri arasında yapılması kararlaştırılan İşbirliği Konferansına katılmak istemektedirler. Özellikle Bulgaristan'ın, Çekoslovakya ve Macaristan'ın Balkan Konferansına katılmasında israr ettiği ve bu yüzden önümüzdeki yaz aylarında yapılması planlanan Balkan Konferansının tehlikeye girdiği belirtilmektedir."

Bulgaristan'ın bu tutumu yeni değildir. Bulgaristan temsilcileri, 1976 Şubat ayında Atina'da yapılan ilk Balkan Konferansında da, Çekoslovakya ile Macaristan'ın katılması, ayrıca Konferans kararları nın Rusça olarak da yayınlanmasını talep etmişlerdi. Özellikle bu sonuncu talep, Rusya'nın da Balkanlarla "yakından ilgili olduğu" fikrine zemin hazırlamayı amaçlıyordu.

Bulgar heyetinin, Rusça ile ilgili istekleri, Balkanlarla hiç bir ilgisi olmayan ülkelerin Konferansa katılması yolundaki talepleri ve işbirliğinin kapsamını mümkün olduğu kadar dar tutmaya çalışması, 1976 Şubat Konferansının önemli bir başarı kazanamamasında rol oynamıştı.

Bulgar revizyonistlerinin Çekoslovakya ve Macaristan'dan başka ülkeleri de Balkan Konferansının kapsamına almaya çalışarak, oyunlar peşinde olduğu görülmektedir. Bulgaristan'ın Kıbrıs Büyükelçisi Popof'un 1976 yılının Mart ayında Lefkoşe'de düzenlediği basın toplantısında sarfettiği sözler arasında şu cümle dikkati çekmektedir: "...Özellikle Kıbrıs'ı Balkanlar bölgesinin bir parçası saydığımızdan..." (Cumhuriyet, 16 Mart 1976) Böylece bütün dünyanın Balkan yarımadası ile sınırlı saydığı Balkanlar kavramını, Bulgar revizyonistlerinin Moskova'dan başlatıp, Çekoslovakya üzerinden Doğu Akdeniz'e kadar uzattıkları anlaşılmaktadır. Görüldüğü gibi Bulgar revizyonistleri, kâh Balkan ülkeleri arasındaki işbirliğini yokuşa sürerek, kâh Balkan Konferansının içine sızmaya çalışarak, kâh başka revizyonist ülkeleri Balkan Konferansına sokmaya çalışarak ve nihayet Konferansı bazı ülkelere el atmak için bir araç olarak kullanarak çok yönlü taktikler izlemektedir. Ancak bu çok yönlü taktiklerin bir tek amacı vardır: Balkanları Sovyet hegemonyasına açmak.

Balkan yarımadasındaki beş ülke; Türkiye, Yunanistan, Yugoslavya, Arnavutluk ve Romanya arasında geniş ve bütün ülkelerin yararına olan işbirliği olanakları vardır. Bu ülkeler arasında işbirliği ve dayanışmanın güçlendirilmesi, iki süper devletin ve özellikle sosyal-emperyalizmin aleyhine olacaktır. Bulgaristan'ın yıkıcı faaliyetleri, Balkan ülkelerinin birliği yolundaki en küçük bir adımın gerçekleştirilmesi için bu ülkenin tecrit edilmesinin zorunlu olduğunu ortaya koymaktadır. Özellikle Türkiye, Yunanistan'a karşı Bulgaristan'dan destek sağlamak ve onunla iktisadi ilişkilerini geliştirmek çabalarını bir yana bırakmalı, sosyal-emperyalizmin böl gedeki bu beşinci koluna karşı diğer dört Balkan ülkesi ile birlikte kararlı ve açık bir tavır almalıdır.

Sovyet tarımında buhran devam ediyor

10.1.1977 tarihli Politika gazetesinin yazdığına göre, Sovyet Tarım Bakanı Mesiats, on yıldan beri yılda 100 milyon tondan aşağı düşmeyen Sovyet patates ürününün 1976'da ancak 85 milyon tona ulaşabildiğini; şeker pancarı üretiminin 88 milyon ton olması planlandığı halde bunun da 85 milyon tonda kaldığını, süt üretiminin ise 95 milyon ton altında kaldığını açıklamıştır. Bu rakamlar bu yılelde edilen 223,8 milyon tonluk tahıl mahsulünün, ancak diğer ürünlerin sırtından gerçekleştirilebildiğini ortaya koyuyor. Sovyet revizyonistleri, tek yanlı bir tahıl siyasetini uygulamaya koymuşlardır. Ancak bu siyaset, Sovyet tarımındaki buhranı gideremediği gibi, önümüzdeki yıllarda yeni ve daha şiddetli darlıkların ortaya çıkmasını büsbütün kaçınılmaz hale getirmektedir.

Sovyetler Birliği'nde enflasyon

Kapitalist sistemin iflah olmaz bir hastalığı olan enflasyon, sosyal-emperyalist sistemin de ayrılmaz bir parçası oldu. Sovyet halkı, yeni yıla zamlarla birlikte girdi: Sosyal-emperyalistler halk arasındaki huzursuzluğu yatıştırmak için bazı tüketim malları fiyatlarında göstermelik indirim ler yaparken, birçok mal ve hizmetlerin fiyatlarını arttırdı. Uçak, gemi gibi ulaştırma araçlarında fiyatlar, gömlek ve elbise fiyatları yükseltildi. Buna karşılık piyasada eski ve kalitesiz olduğu için satılmayan buzdolabı, televizyon fiyatlarında indirim yapıldı. Ve bu, sovyet halkına "ucuzluk" olarak takdim edildi. Öte yandan, Sovyet vatandaşının gelirinin yarısını harcadığı ekmek, un ürünleri et, tereyağı, şeker, süt ve süt ürünleri fiyatları indirilmedi. Sadece bazı hizmetlerdeki fiyat artışları bile, sosyal-emperyalistlerin inkar etmeye çalıştıkları enflasyonu gözler önüne sermeye yetmektedir. Sosyal-emperyalist devlet fiyat komisyonu Başkanı Nikolai Gluşkov, TASS aracılığıyla yaptığı açıklamada, sadece et ve süt gibi besin maddelerinin fiyatlarını sabit tutabilmek için, devlet kasasından 1975 yılında 19 milyar rublelik destek yardımı yapıldığını açıklamıştır. Gluşkov, mal ve hizmetlere yapılan zamma neden olarak, mali yet masraflarının aşırı derecede yükseklığini göstermiştir. Bu olgu bile, kapitalist fiyat ve kâr mekanizmasının Rus ekonomisinin belirleyici niteliği olduğunu gözler önüne sermektedir.

"İnsancıl eylem"

Doğu Alman Savunma Bakanı General Hoffmann, Alman vatandaşlarının sosyal-faşist diktatörlükten kaçarken sınırda vurulup öldürülmelerini "insancıl bir eylem" olarak nitelemiştir. Savaş hazırlıkları içinde olan Rus sosyal-emperyalizminin saldırgan bir maşası olan Doğu Alman Generali, sınırda insanların vurulup öldürülme olaylarının, "Doğu Almanya'nın militan barış arzusunu" gosterdiğini söylemiştir. Doğu Alman sosyal-faşist yönetiminden kurtulmak istemekten başka hiç bir suçu olmayan Alman vatandaşlarından 171'i sınırda "barış uğruna" kurban edilmiştir. Sosyal-faşistlerin dilindeki "barış" halk için zulüm demektir. Doğu Almanya'dan her yıl ortalama 5 bin kişi, sınırdaki ölüm tuzaklarını, mayınları, otomatik tüfekleri geçerek sosyal-faşist diktatörlük ten kaçmaktadırlar.

Sosyal-emperyalist basın bir seks filmini göklere çıkarıyor

Sovyet revizyonist Literaturnaya Gazeta dergisi geçenlerde, "Paris'te Son Tango" filmini göklere çıkaran bir yazıya sayfalarında yer vermiştir. "Paris'te Son Tango", seks filimlerinin sansür edildiği İtalya ve Fransa'da bile gösterilmesi yasaklanacak kadar hayasız bir seks filmidir. Bu filim, zevk peşinde koşmanın kadını bir seks aracı olarak görmenin, sözümona "cinsel özgürlüğün", sadizmin, kısacası burjuvazinin olanca ahlaki yozlaşma ve çöküşünün felsefesini yapmaktadır. Literaturnaya Gazeta'ya göre bu filim, "tek bir sahnesi bile sansür edilmemesi gereken bir şaheser"dir. Revizyonist dergi bununla da yetinmeyerek, "beyaz perdede seks olgusunu eski tabuların (katı değer yargılarının) devrimci yıkılışı olarak görmeyip bı olguyu sadece burjuva sistemine bağlamanın fazla kolaycılık olduğunu" sözlerine eklemiştir.

Yakın zamanda Sovyetler Birliği'nde artık kovboy filimlerinin de çevrilmeye başlandığına dair çıkan haberlerin ardından gelen bu yeni olay sosyal-emperyalist Rus burjuvazisinin nasıl yozlaştığını ve çürüdüğünü ortaya koymaktadır.